

Arrest

nr. 313 875 van 2 oktober 2024
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake:

1. **X**
2. **X, wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat J. DIENI**
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 14 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2024.

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Oegandese nationaliteit te zijn, op 14 maart 2024 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 15 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIENI die tevens tweede verzoekende partij vertegenwoordigt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Oegandese nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 8 november 2019.

1.2. Op 13 oktober 2022 werd verzoekster gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Luganda machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

1.3. Op 6 februari 2024 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing ten aanzien van A., J.M., eerste verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Oegandese nationaliteit te bezitten. U verklaarde van gemengde Japadora-Sebei afkomst te zijn en het protestante geloof te belijden. U bent geboren op [...] juli 1984 in Biira, in Tororo. U woonde in Biira tot u ongeveer 14 jaar was. Uw vader overleed, waarop uw oom wilde trouwen met uw moeder. Deze weigerde echter en vervolgens verkrachtte uw oom u. Nadat uw moeder dit aanklaagde bij de familie werd zij echter verantwoordelijk gesteld en werden jullie weggejaagd van Biira. Jullie verhuisden naar Mukono en trokken in bij een vriendin van uw moeder, genaamd J.. In 2007 verhuisde u naar Kawada om bij uw partner H. H. M. in te trekken (OV-nummer: [...]; CG-nummer: [...]). Op 12 mei 2012 trouwde u met H. H.. In 2017 werd uw man actief bij de People Power Movement. Op 11 juli 2018 werd uw man gearresteerd bij een protest tegen de sociale media taks. Uw man zijn vriend D. D. K. werd toen gedood. Op 30 november 2018 werd uw echtgenoot gedumpt in een steegje bij Kampala. Twee mensen brachten hem naar het ziekenhuis waarna u werd gecontacteerd. Twee weken later werd hij ontslagen uit het ziekenhuis. Op 7 april 2019 overleed uw moeder. Ze werd vergiftigd door familieleden. De familie was immers boos dat u zomaar was getrouwd buiten de cultuur. Op de begrafenis van uw moeder werd u ingelicht door een vriendin van uw moeder dat u vlug moest vertrekken omdat u anders niet bij uw man zou kunnen blijven. Op 14 augustus 2019 verdween uw echtgenoot. Hierna belde u een vriend van uw echtgenoot, D. K. en deze vertelde u dat uw echtgenoot was gearresteerd. U ging naar de politie maar werd niet geholpen. Op 12 september 2019 kwamen overheidsagenten naar uw huis. Ze zochten uw man en vroegen wie T. V. O. (hierna TVO) was, waarop u stelde dat u het niet wist. U werd door een van de agenten naar een aparte kamer genomen en hij verkrachtte u. Ze bleven u vragen waar uw man was en bij wie hij was. Nadien belde u I., de beste vriend van uw echtgenoot. Deze bracht u naar het ziekenhuis. Vervolgens hielp hij u ook om het land te verlaten. U reisde op 24 oktober 2019 naar Frankrijk. Van hieruit reisde u door naar België. Op 8 november 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in (hierna VIB).

U legde ter ondersteuning van uw VIB verschillende documenten neer: medische attesten waaruit blijkt dat u en uw dochter H. niet besneden zijn, artikels over FGM in Oeganda en over safe houses in Oeganda, uw eigendomstitels uit Oeganda, een verklaring op eer om uw dochter H. niet te besnijden. Uw man H. H. legde verder nog volgende documenten neer: mailverkeer met uw broer J. M. O., een medisch attest uit België, zijn lidkaart van NUP, jullie huwelijkscertificaat, een politieverslag van uw aangifte van (uw man) zijn verdwijning in juli 2018, een medisch rapport over zijn verwondingen in Oeganda, zijn contract bij Shammy Glass & Aluminium Trading Company, drie krantenartikels betreffende jullie verdwijning in Oeganda, een getuigenis van de woordvoerder van Inclusion in Brussel, jullie trouwfoto's, zijn academische transcripten en diploma's, een verklaring van de leider van de People Power Movement, zijn werknemerskaart bij Shammy Glass & Aluminium Trading Company, zijn lidkaart van de People Power Movement en een document van de Women Rights Initiative over uw problemen in Oeganda alsook de aanvraag voor familie tracing die hij indiende bij het Rode Kruis in België. Verder legden jullie via jullie raadsman nog volgende documenten voor: "bio data"-documenten waarin jullie relaas is beschreven, alsook een mail met hyperlinks in die de huidige situatie voor LGBTQ+-mensen in Oeganda beschrijven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Oeganda, omdat u VGV vreest voor uzelf en uw dochter door de Sebei-familie van uw moeder. Daarnaast vreest u vervolging door de

Oegandese autoriteiten omwille van de problemen die uw man, H. H. M., heeft met diezelfde autoriteiten wegens zijn activisme.

Waar u aanhaalde dat u VGV vreest voor uzelf en uw dochter H. (OV-nr: [...]; CG-nr: [...]) door de familie van uw moeder wordt er op gewezen dat uit COI blijkt dat Oeganda geklasseerd wordt als een land met een van de laagste prevalentiegraden in Oost-Afrika, namelijk 0.3 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar (UDHS 2016). Wel wordt er gewezen op het feit dat de nationale prevalentiegraden niet representatief zijn voor het hele land omwille van de grote geografische variatie. In sommige lokale tradities is VGV namelijk diepgeworteld. Zo blijken er in Sebei – volgens uw beweringen de stam waar uw moeder van afkomstig is – en Karamoja districten te zijn waar de prevalentie meer dan 50% is. In Kapchorwa, waarvan uw moeder en haar familie afkomstig zouden zijn (NPO, p. 7), blijkt de prevalentie van VGV 13 % te zijn (zie administratief dossier).

VGV in Oeganda kan dus zeker niet als een onvermijdelijk en wijdverspreid fenomeen worden beschouwd en bijgevolg dient uw vrees voor VGV en de vrees voor VGV in hoofde van uw dochter concreet te worden aangetoond, waarin u echter helemaal niet slaagde.

Er wordt vooreerst gewezen op het feit dat uw verklaring dat uw moeder van de Sebei-stam uit Kapchorwa afkomstig is, een blote bewering is die u op geen enkele wijze heeft weten onderbouwen met geloofwaardige, doorleefde beweringen. Er wordt opgemerkt dat u in uw verklaring bij DVZ stelde dat uw beide ouders Japadora waren en uzelf ook verklaarde Japadora te zijn (verklaring DVZ, dd. 13/12/2019, vraag 6D en 6E). Ook uw echtgenoot H. H. stelde in zijn verklaring bij de DVZ dat u een Japadora was (verklaring DVZ, dd. 15/02/2019, vraag 15A). Het was pas in uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS (dd. 13/10/2022) dat u aanhaalde dat uw moeder van de Sebei-clan was (NPO, p. 8) Het frappeert dat u niet eerder zou vermeld hebben dat uw moeder een andere etniciteit had toen u werd gevraagd of uw ouders een verschillende etnie hadden. Gezien dit de kern van uw persoonlijke problemen in Oeganda uitmaakt – immers kan u niets te vrezen hebben van de Sebei-stam indien u er geen affiliatie mee heeft – kan er immers verwacht worden dat u dit wel degelijk zou vermeld hebben toen u werd gevraagd naar de etnie van uw ouders. **Het feit dat u dit niet deed roept dan ook vragen op bij uw eigenlijke toebehoren tot de Sebei-stam.**

Bovendien verklaarde u zelf eigenlijk niets te weten over de Sebei-cultuur. Toen u werd gevraagd wat u er over wist, stelde u dat u de cultuur van uw moeder niet kende (NPO, p. 8). Uw moeder had jullie namelijk beschermd en weigerde jullie naar het dorp terug te brengen (NPO, p. 9). Het enige wat u wist te zeggen was dat de Sebei onderste tanden verwijderen, dat ze littekens op hun huid doen en dat ze VGV doen bij vrouwen (NPO, p. 9). Er wordt opgemerkt dat objectieve informatie inderdaad stelt dat VGV bij vrouwen een belangrijk overgangsritueel is bij de Sebei.

Echter mag het nog steeds zeer frappant genoemd worden dat u dermate weinig kon zeggen over de Sebei en hun cultuur gezien u wel verklaarde dat u reeds vanaf jonge leeftijd wist dat u VGV moest ondergaan door de familie van uw moeder en dat u toen u in Mukono woonde – vanaf u zestien jaar was – contact had met de familie van uw moeder (NPO, p. 20). Er kan dan ook verwacht worden dat u in de negentien jaar die hier op volgde enige info zou verkregen hebben over deze cultuur. Immers kan er verwacht worden dat uw moeder zou uitgelegd hebben waarom ze niet wilde dat jullie tot de clan zouden behoren – of dat u hier naar zou gevraagd hebben – én kan er verwacht worden dat u enige info zou ontvangen hebben van de familie van uw moeder in de negentien jaar dat u hen zag – of dat u hier naar zou gevraagd hebben. **Het feit dat u desondanks nauwelijks info kon geven over de Sebei is dan ook niet geloofwaardig en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw Sebei-afkomst.**

De geloofwaardigheid van uw Sebei-afkomst wordt nog verder ondermijnd door de verklaringen die aflegde over VGV bij Sebei-vrouwen.

Zo werd u door de dossierbehandelaar gevraagd wanneer VGV wordt uitgevoerd bij de Sebei. U antwoordde: “er is geen tijd. Als je oud bent, nooit VGV ondergaan, dan kunnen ze het doen, je snijden.

Er is geen leeftijd.” Toen u werd gevraagd of er dan geen leeftijd was waarop het moest gebeuren, stelde u dat je de operatie ook kan krijgen als je 70 jaar bent en je de cultuur wilt respecteren, maar dat de bedoeling eigenlijk is dat je het doet voor je getrouwd bent. U beweerde dat als het niet werd uitgevoerd, dat je niet kan trouwen (NPO, p. 20). Toen u werd gevraagd of de familie van uw moeder ooit iets zei over VGV, antwoordde u dat u een nicht had die u probeerde te overtuigen om de praktijk te doen. Toen u weigerde en vervolgens opgroeide, zeiden ze dat u nooit kinderen zou kunnen krijgen (NPO, p. 21). Er wordt op gewezen dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt over VGV bij de Sebei blijkt dat dit steeds in de context gebeurt van een belangrijk overgangsritueel dat de overgang van een meisje naar vrouw bewerkstelligt (zie administratief dossier). Het feit dat u wanneer het ging over VGV nooit enige melding maakte van dit ritueel of dat de VGV in deze context werd uitgevoerd, toont dan ook aan dat u weinig voeling heeft met de leefwereld

van iemand die daadwerkelijk al van jonge leeftijd wist dat ze VGV zou moeten ondergaan. Temeer gezien u verklaarde dat uw moeder u vertelde over haar ervaring, dat anderen u vertelden over VGV (NPO, p. 16) én dat u **jarenlang** contact had met de Sebei-familie van uw moeder die wenste dat u VGV zou ondergaan. **Het feit dat u daarentegen nooit melding maakte van VGV als onderdeel van een overgangsritueel – maar wel als iets dat moet gebeuren voor het huwelijk en dat ervoor zorgt dat je kinderen kan krijgen – ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw Sebeiafkomst op fundamentele wijze.**

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat er geen geloof dient gehecht te worden aan uw Sebei-afkomst, laat staan dat er geloof kan worden gehecht aan het feit dat deze Sebei u zouden onderwerpen aan VGV bij terugkeer naar Oeganda.

Er wordt overigens nog gewezen op de onaannemelijke, tegenstrijdige verklaringen die u aflegde over de dood van uw moeder – wanneer uw problemen écht zouden zijn begonnen. Zo stelde u dat uw moeder niet wilde dat haar kinderen zouden meemaken wat zij meemaakte en dat ze daarom buiten de Sebei-clan trouwde. Toen u gewezen werd op het feit dat dit dan toch tegen de Sebei-cultuur was, antwoordde u dan weer dat het inderdaad daarom was dat ze werd gedood (NPO, p. 21). Nochtans was uw moeder reeds minimaal 35 jaar ervoor samen met uw vader weggegaan, gezien u toen werd geboren. Het mag dan vooreerst compleet onaannemelijk genoemd worden dat uw moeder 35 jaar na datum plots zou gedood zijn door haar familie omdat ze was weggegaan uit de familie. Toen de dossierbehandelaar u wees op het feit dat de dood van uw moeder om die reden niet logisch was, antwoordde u dat uw moeder stil was en dat jullie privaat waren, maar dat het probleem begon toen u trouwde (NPO, p. 21). Op andere momenten had u ook aangehaald dat uw moeder werd gedood omwille van het feit dat u buiten de Sebei-clan was getrouwd (NPO, pp. 11, 15). Toen u vervolgens werd gewezen op het feit dat u reeds trouwde in 2012, antwoordde u dat ze wisten dat u een man van buiten de Sebei had. Wanneer u werd gevraagd waarom er in dat geval pas in 2019 iets met uw moeder gebeurde, antwoordde u dat dit was omdat de familie voorheen hoop had en op het moment dat ze begrepen dat ze volledig had geweigerd dat het gebeurde (NPO, p. 21). Ook dit is allesbehalve aannemelijk. Immers kan er niet begrepen worden hoe de familie van uw moeder pas na 35 jaar zou besluiten dat ze volledig weigerde om bij de familie te horen. Het feit dat u dergelijke onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de dood van uw moeder, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin ze omkwam. Gezien dit het échte begin van uw persoonlijke problemen met de familie van uw moeder betekende, ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging dan ook nog verder.

Gezien er geen enkel geloof wordt gehecht aan uw verklaringen dat u tot de Sebei-etnie zou behoren langs moederszijde en u door deze familie langs moederszijde VGV zou moeten vrezen bij terugkeer naar Oeganda, kan er logsicherwijs ook geen enkel geloof worden gehecht aan de vrees voor VGV die u inriep in hoofde voor uw dochter H. M. vanwege deze Sebei-familie langs moederszijde. Immers, indien u niet tot de Sebei-etnie behoort, kan uw dochter evenmin tot de Sebei-etnie behoren.

Ter volledigheid wordt er gewezen op het feit dat ook uw echtgenoot H. H. allesbehalve op de hoogte was van de VGV-traditie bij de Sebei (NPOH.H.1, pp. 15-16), hoewel er kan verwacht worden dat hij enige interesse zou tonen in deze traditie gezien het feit dat dit mogelijks kan uitgevoerd worden bij zijn echtgenote en zijn dochter. Het feit dat niet het geval was toont dan ook nogmaals aan dat er geen geloof dient gehecht te worden aan de beweerde vrees voor VGV die u en uw dochter zouden hebben vanwege de familie van uw moeder.

Wat betreft de documenten die u voorlegde ter ondersteuning van uw relaas, wordt er op gewezen dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is.

Wat betreft de verklaring die u zou afgelegd hebben bij WOR1, wordt er op gewezen dat er in de verklaring staat dat nadat de begrafenis van de moeder plaatsvond, er werd bepaald dat u de opvolger van uw moeder zou worden en dat er dan plots ook werd ontdekt dat ze buiten de clan was getrouwd – waarop meteen een VGV-ceremonie en trouwceremonie met iemand uit de clan werden voorbereid. Volgens de verklaring vluchtte u vervolgens terug naar Kampala. Nochtans beweerden zowel u als uw man dat u de begrafenis van uw moeder niet eens bijwoonde (NPO, p. 22). Uw man verklaarde dit zelfs expliciet in zijn opmerkingen bij de notities van zijn eerste persoonlijke onderhoud (zie opmerkingen bij NPOH.H.1). Bovendien verklaarde u dat de Sebei Clan ook voorheen al op de hoogte was van het feit dat u buiten de clan was getrouwd en dat dit zelfs expliciet de reden was waarom uw moeder werd vergiftigd (zie eerder). Gezien de duidelijke tegenstrijdigheden met het verhaal dat u en uw man vertelden – dat eveneens niet geloofwaardig was – mag er geconcludeerd worden dat dit een gefabriceerd en gesolliciteerd document betreft. Dit is dan ook nefast voor de authenticiteit van andere voorgelegde documenten waarbij eveneens twijfels mogen worden geuit over de authenticiteit. Er mag bovendien in deze context gewezen worden op het feit dat u en uw man ook

andere pogingen hebben ondernomen om de Belgische asielinstanties te misleiden (zie verder). Wat betreft **de attesten van VGV die u** voorlegde voor uzelf en uw dochter Hayley wordt er op gewezen dat zowel u als uw dochter geen VGV hebben ondergaan. Waar u wel littekens op uw buik en andere lichaamsdelen zou hebben, wordt er op gewezen dat dit attest geenszins bewijst in welke context deze littekens zijn opgelopen. Dit attest kan dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen. Wat betreft **de verklaring op eer die uw vrouw deed bij GAMS** (Groupe pour l'Abolition des Mutilations Sexuelles) wordt er op gewezen dat dit louter bewijst dat u heeft verklaard dat u niet van plan bent om VGV te laten uitvoeren bij uw dochter Hayley. Wat betreft **de krantenartikels over FGM** die u neerlegde wordt er op gewezen dat deze artikels in het algemeen praten over VGV in Oeganda en geenszins als bewijs kunnen aangenomen worden voor het feit dat u of uw dochter VGV dienen te vrezen bij terugkeer naar Oeganda. Wat betreft het medische attest dat u neerlegde van Church Road Medical Center in Oeganda, wordt er op gewezen dat uw man reeds een gefabriceerd document neerlegde van dit medische centrum, wat meteen ernstige vraagtekens oproept bij de authenticiteit van dit document (zie verder). Bovendien blijkt wanneer men uw attest vergelijkt met hetgeen van uw man dat jullie exact dezelfde onderzoeken hebben ondergaan én dat ook de behandeling die jullie kregen bijna geheel hetzelfde was. Gezien de omstandigheden van jullie beweerde opnames geheel verschilden, is dit echter allesbehalve aannemelijk en is ook dit weer een duidelijke indicatie dat het een gefabriceerd document betreft. De documenten die u heeft neergelegd, zijn dan ook niet van die aard dat ze geloofwaardigheid van uw relaas kunnen herstellen.

Wat betreft de andere documenten die u neerlegde, wordt er op gewezen dat deze gelieerd zijn aan de andere vrees voor vervolging die u heeft ingeroepen, namelijk de vrees voor vervolging door de Oegandese autoriteiten en de vervolging die u reeds zou hebben ondergaan door deze autoriteiten. Er wordt op gewezen dat deze steunt op dezelfde motieven die uw man H. H. M. (CG-nr.: [...]; OV-nr.: [...]) heeft ingeroepen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming – namelijk zijn problemen met de overheid omwille van zijn beweerde activisme en seksuele oriëntatie. Aan deze vrees werd echter geen geloof gehecht en er werd in zijn hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Gezien uw motieven overeenstemmen met de motieven van uw man kan er ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie worden vastgesteld, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot, hieronder hernomen:

“(…)

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Oeganda, wegens vrees voor vervolging door de Oegandese autoriteiten omwille van uw biseksualiteit, uw LGBTQ+-activisme en uw betrokkenheid bij de People Power Movement. Daarnaast vreest u ook dat uw dochter mogelijks discriminatie zal ondergaan indien zou blijken dat ze op vrouwen valt.

Vooreerst wordt er op gewezen dat op een verzoeker voor internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verschillende verklaringen bij de asielautoriteiten in België blijkt immers dat u de Belgische asielautoriteiten heeft misleid wat betreft wanneer en hoe u Oeganda zou verlaten hebben.

Immers blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat u en uw vrouw J. op 26 september 2019 een toeristisch visum verstrekt kregen voor Frankrijk in het kader van een reis naar Montpellier van 24 oktober 2019 tot 29 oktober 2019. Dit visum werd verstrekt nadat jullie een uitgebreide en goed gedocumenteerde visumaanvraag hadden ingediend bij de Franse ambassade in Kampala – het dossier bevatte uw paspoort, een reisverzekering, vliegtickets van Turkish Airlines om op 24 oktober 2019 en 29 oktober 2019 te vliegen, een boeking in het Crowne Plaza hotel in Montpellier, een getuigenis van uw werkgever, uw geboortecertificaat, uw huwelijkscertificaat, uw sociale zekerheidskaart, een uittreksel van uw sociale bijdragen, uw eigendomsakten, uw bankuittreksels, een mail die bevestigt dat uw bankuittreksels waarachtig zijn en de inkomsten die u in 2019 uit het verhuren van uw Oegandees vastgoed haalde. Tijdens uw verklaringen bij de verschillende Belgische asieldiensten stelde u echter steeds dat u met een vals paspoort over Kenia naar Amsterdam reisde en vervolgens pas naar België kwam. U beweerde ook meermaals expliciet dat u nooit een paspoort had in Oeganda (verklaring DVZ, vraag 24 en vraag 31-32, dd. 15/02/2021;

NPO1, pp. 13-14; NPO2, p. 15). Wanneer u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS werd geconfronteerd met de informatie van uw visumaanvraag, antwoordde u dat u dit niet was. De dossierbehandelaar wees u er echter op dat het wel degelijk uw foto was, waarop u antwoordde dat u geen visum aanvroeg in Oeganda (NPO1, p. 39). Toen de dossierbehandelaar u wees op het feit dat het visumdossier niet kon liegen en dat het belangrijk was dat u de waarheid zou spreken, bleef u echter antwoorden dat u hier niets over wilde toevoegen of uitleggen. U stelde dat u niet wist waarover de dossierbehandelaar het had en dat u nooit een visum had aangevraagd, tenzij er misschien een visum in uw naam werd aangevraagd (NPO1, p. 39). U wees er wel op dat uw vriend uw vrouw hielp om het land te verlaten en dat ze hiervoor uw naam misschien gebruikten (NPO1, p. 39). Toen de dossierbehandelaar hier tijdens het tweede onderhoud nogmaals op terugkwam, beweerde u opnieuw dat u hier niets van wist. Toen de dossierbehandelaar u vervolgens een kopie van uw paspoort toonde dat in het visumdossier vervat zat, antwoordde u initieel dat het niet van u was, om vervolgens te stellen dat u het niet wist (NPO2, p. 15). Gezien er sprake is van een VISHIT is er echter biometrisch bewijs dat dit wel degelijk uw visumdossier is en mag er verwacht worden dat u een verklaring zou bieden voor de info die hierin vervat zit. Bovendien zat de huwelijksakte die u **zelf voorlegde** ter ondersteuning van uw VIB ook in uw visumdossier vervat. Daar u simpelweg bleef ontkennen dat u een Oegandees paspoort had en dit paspoort gebruikte om een visum voor Frankrijk te krijgen ondanks het feit dat de Belgische asielautoriteiten u meerdere keren confronteerden met het evidente bewijs dat u wel degelijk een Oegandees paspoort had en een visum voor Frankrijk verstrekt kreeg, toont dan ook aan dat u de Belgische asielautoriteiten bewust heeft willen proberen misleiden wat betreft wanneer en hoe u Oeganda heeft verlaten. **Het feit dat u geen enkele verklaring wilde bieden voor het bestaan van dit visumdossier – met uitzondering van het feit dat uw vriend mogelijks uw naam had gebruikt toen ze uw vrouw hielpen om het land te verlaten – is dan ook compleet nefast voor uw algemene geloofwaardigheid en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw reisweg naar Europa.**

Bovendien bleken zowel uw verklaringen als die van uw vrouw over jullie afzonderlijke reizen naar België **vaag en inconsistent**. Zo verklaarde u dus dat uw vrouw met de hulp van uw vriend Oeganda verliet (NPO1, p. 39).

Uw vrouw zei hierover initieel in haar onderhoud op het CGVS dat een zekere D. meereisde met haar (notities persoonlijk onderhoud J., hierna NPOJ., p. 14), om vervolgens te stellen dat uw vrienden I. en D. alles deden voor haar reis en dat ze zelf niets moest doen. Ze had ook geen idee hoe ze aan een paspoort op haar naam waren geraakt of hoe ze het visum voor Frankrijk hadden geregeld (NPOJ., pp. 14-15). Gezien er ook een uitgebreid visumdossier voorhanden is dat ingediend werd door uw vrouw bij de Franse Ambassade te Kampala (zie administratief dossier) is het echter weinig doorleefd dat ze helemaal niets kon zeggen over dit gehele proces. Zo kan er verwacht worden dat ze op zijn minst documenten moet aangereikt hebben aan uw vrienden – zoals jullie huwelijksakte die jullie beiden voorlegden in het kader van jullie respectievelijke VIBprocedures (zie administratief dossier) – en dat ze ergens haar vingerafdrukken moest afgeven. **Het feit dat ze hier echter helemaal niets over kon zeggen, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van het verhaal dat uw vrienden D. en I. haar reis zouden geregeld hebben.** Later tijdens het onderhoud werd nogmaals gevraagd wie haar nu precies hielp om te reizen, waarop ze zei dat het ging om uw vriend I.. Gevraagd waarom deze I. haar precies hielp en geen andere vriend, zei uw vrouw dat u had gezegd dat als er ooit iets gebeurde dat ze I. moest contacteren en dat hij betrouwbaar was (NPOJ., pp. 26-27).

Opvallend genoeg maakte u voor uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS nochtans tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud nooit enige melding van deze I.. Ook opvallend is het dat uw vrouw eerst stelde dat ene D. met haar meereisde, dat het vervolgens I. en D. waren die alles regelden, om vervolgens enkel I. te noemen – ook wanneer er expliciet naar andere vrienden werd gevraagd. Nadat J. vervolgens naar Frankrijk was gereisd verbleef ze nog even bij ene M. en dan nam deze M. haar mee naar België (NPOJ., p. 14). Deze M. hield haar paspoort ook bij. Toen u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud werd gevraagd hoe uw vrouw naar Europa kwam, stelde u het niet te weten. U wist enkel dat het met uw vrienden was. U wist ook niet of ze met een eigen paspoort reisde. Gevraagd of u hier geen vragen over stelde aan uw vrienden, antwoordde u dat u zelf te veel problemen had om zulke vragen te stellen (NPO2, p. 15). Er kan nochtans verwacht worden dat u zou vragen aan uw beste vrienden die ervoor zorgden dat uw op dat moment zwangere vrouw op veilige en legale wijze het land kon verlaten, waar ze haar precies naartoe brachten en hoe ze dit deden. Wanneer de dossierbehandelaar tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS er op wees dat dit wel te verwachten was, antwoordde u dat D. K. en I. – en niet M. zoals u beweerde in uw eerste onderhoud bij het CGVS (NPO1, p. 14) – u vertelden dat ze vermoedens hadden dat ze in Frankrijk of Spanje was (NPO2, p. 15). **Het feit dat zowel u als uw vrouw dermate vaag en inconsistent waren over haar reisweg – ondanks het feit dat deze reis werd georganiseerd door uw beste vrienden die zogezegd ook uw reis organiseerden – ondermijnt de geloofwaardigheid van jullie beweringen hieromtrent dan ook verder.**

Over uw eigen reis zei u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS dat u vanuit Oeganda naar Nairobi reisde en daar vervolgens tot maart 2020 verbleef en dat u dan een Keniaans paspoort kreeg van uw vriend D. K.. U reisde met dit paspoort naar Amsterdam waar uw vriend D. dit paspoort terugnam en u doorgaf aan een zekere M. (NPO1, p. 14). Deze M. bracht u in mei 2020 uiteindelijk naar België (NPO1, p. 14). Toen u tijdens het tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS werd gevraagd hoe u precies uit Oeganda reisde stelde u plots dat uw vriend D. u naar Nairobi bracht en vervolgens aan een zekere meneer D(x) gaf in Nairobi. Deze bracht u vervolgens in contact met ene M. die u vervolgens naar Amsterdam bracht (NPO2, p. 15). **Gezien uzelf allesbehalve eenduidige verklaringen aflegde over met wie u tot waar reisde, wordt de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw reisweg vanuit Oeganda naar Europa dan ook nogmaals ondermijnd.**

Uit bovenstaande mag het dan ook duidelijk zijn dat zowel u als uw vrouw **geen enkel zicht hebben willen bieden op de eigenlijke omstandigheden van jullie vertrek** uit Oeganda. Jullie hebben het CGVS dan ook geen enkele mogelijkheid geboden om de ware omstandigheden van jullie vertrek uit Oeganda en jullie reis naar Europa te achterhalen. Gezien er wel **objectieve informatie** is dat jullie Oeganda op **24 oktober 2019 op legale wijze** konden verlaten voor Frankrijk, uw vrouw wel degelijk reisde op voornoemde datum én u en uw vrouw geenszins geloofwaardige verklaringen aflegden over jullie reisweg van Oeganda naar Europa, wijst het CGVS er dan ook op dat er sterke indicaties zijn dat jullie samen op 24 oktober 2019 op legale wijze vanuit Oeganda naar Frankrijk reisden – zoals gepland was volgens de **objectieve informatie** in jullie visumdossiers – en dat jullie deze indicaties op geen enkele manier hebben weerlegd.

Het feit dat jullie geen zicht hebben geboden op de eigenlijke omstandigheden van jullie vertrek uit Oeganda heeft ook een invloed op de beoordeling van uw vrees voor vervolging. Immers beweerde u dat u Oeganda ontvluchtte omwille van uw vrees voor vervolging door de Oegandese autoriteiten, wat niet te verenigen valt met het risico dat u zou genomen hebben door legaal te reizen naar Frankrijk met uw eigen paspoort.

Gezien er sterke indicaties zijn dat u eigenlijk op legale wijze vanuit Oeganda naar Frankrijk reisde, worden er om die reden bij voorbaat ook ernstige vragen gesteld bij uw vrees voor vervolging vanwege de Oegandese autoriteiten alsook bij de vervolging die u beweerde reeds te hebben ondergaan – namelijk uw vasthouding van juli 2018 tot november 2018 en uw vasthouding van augustus 2019 tot december 2019 – aan de hand van diezelfde autoriteiten. Uw laatste vasthouding blijkt bovendien strijdig met de objectieve info in uw visumdossier, gezien u in september 2019 een visum kon aanvragen bij de Franse ambassade te Kampala – wat natuurlijk niet het geval kon zijn indien u op dat moment daadwerkelijk werd vastgehouden in een safehouse door de Oegandese veiligheidsdiensten. Verder kan er door uw misleidende verklaringen betreffende uw reisweg ook niet beoordeeld worden of u al dan niet problemen kende met de Oegandese diensten belast met de grenscontrole bij het verlaten van Oeganda – wat logischerwijze het geval zou zijn indien u daadwerkelijk werd geïnterviewd door de Oegandese autoriteiten wegens actief politiek en LGBTQ+-activisme.

Het mag dan ook duidelijk zijn dat u niet heeft voldaan aan de medewerkingsplicht waaraan een verzoeker om internationale bescherming gebonden is en dat dit gebrek aan medewerking een directe negatieve impact heeft op de beoordeling van uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Oeganda.

In deze context mag overigens nog gewezen worden op het feit dat u in de context van uw reis en die van uw vrouw steeds sprak over uw vriend D. K. en in uw tweede onderhoud plots ook I. noemde. Uw vrouw sprak echter steeds over ene D. – al noemde u in uw tweede onderhoud dus ook wel plots een meneer D(x) die u begeleidde in Nairobi, maar maakte tijdens haar onderhoud ook melding van ene D. D. K. (NPOJ., p. 15) – die zou gestorven zijn bij een protest in juli 2018 – en ene D. K., die haar zou verteld hebben dat u werd gearresteerd in augustus 2019 (NPOJ., p. 19). Gezien de opvallende fonetische gelijkenissen tussen deze namen en de uiteenlopende verklaringen omtrent deze man, worden er dan ook bij voorbaat vragen gesteld bij de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over deze D. K..

Wat betreft uw verklaringen dat u vervolgd zou worden omwille van het feit dat u biseksueel bent, wordt er op gewezen dat het CGVS er in het licht van de elementen in uw dossier absoluut niet van overtuigd is dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagde er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Zo bleken uw verklaringen over de ontdekking van uw ontluikende aantrekking voor mannen en de beleving hiervan binnen de extreem homofobe gemeenschap van Oeganda niet doorleefd.

Zo bleken uw verklaringen over de start van uw relatie met P.B., de jongen waardoor u uw aantrekking voor jongens ontdekte en accepteerde, vaag en weinig doorleefd.

Zo verklaarde u dat u ontdekte dat u zich ook aangetrokken voelde tot mannen toen u op de kostschool zat in Sint Henry College – volgens u vanaf 1998 (NPO1, p. 20). U verklaarde dat u zich in die periode bewust werd van het feit dat een jongen met een jongen kon slapen “zonder probleem” (NPO1, p. 21). U stelde dat u toen een beste vriend had, P.B., waarmee “het groeide” en waarmee u een relatie begon (NPO1, p. 21). Gevraagd hoe deze relatie zich eigenlijk ontwikkelde, antwoordde u in algemene termen dat u “veel dingen gemeen had” en dat jullie gevoelens voor elkaar ontwikkelden en dit aan elkaar vertelden. Jullie waren beiden immers “openminded”. U stelde dat het P. was die voor het eerst tegen u zei dat hij gevoelens had voor u toen jullie alleen waren in de kamer. Hij zei u dat hij meer gevoelens had dan eerder. U twijfelde vervolgens, maar besloot dat hij serieus was omdat u “hem kende” (NPO1, p. 22). Hierop vertelde u dat u dezelfde gevoelens had, waarop jullie “het” zouden proberen en zouden zien hoe “het” zou lopen. Het mag frappant genoemd worden dat jullie – die opgroeiden in een gemeenschap die radicaal tegen homoseksualiteit gekant is en die zich bovendien bewust waren van de gevaren die homoseksualiteit binnen de Oegandese gemeenschap met zich meebrengt (NPO1, p. 21) – toch “openminded” zouden zijn, complexloos tegen elkaar zouden vertellen dat jullie gevoelens hebben voor elkaar en hierop zouden besluiten dat jullie een relatie zouden proberen en zonder enige verdere reflectie zouden kijken waar deze naartoe gaat. Dit alles ondanks de overduidelijke problemen die dit kan meebrengen in jullie gemeenschap. Uw verklaringen hieromtrent zijn dan ook weinig doorleefd en roepen vragen op bij de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele oriëntatie.

Wat ook verbaast zijn uw verklaringen over het interne proces dat u doormaakte toen u ontdekte dat u ook aangetrokken kon zijn tot mannen. Immers kan er verwacht worden dat iemand die zijn ontluikende homoseksuele gevoelens ontdekt binnen een homofobe gemeenschap als die van Oeganda – waar hij nota bene vanaf vier- of vijfjarige leeftijd te horen krijgt dat homoseksualiteit iets tegennatuurlijks en tegen de wet is (NPO1, p. 21) – een intern proces doormaakt waarin hij omgaat met deze gevoelens van aantrekking die door de gemeenschap als iets fundamenteel slecht worden beschouwd. Bovendien mag er verwacht worden dat deze dan ook op coherente en doorleefde wijze vertelt over dit proces. Echter wanneer u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS werd gevraagd naar uw gemoedstoestand toen u ontdekte dat u aangetrokken was tot een andere jongen, antwoordde u dat uw eerste reactie was dat het goed was en dat u zich open voelde – dat u zich voorheen opgesloten voelde en dat u dan opgelucht was en dat u vrede met uzelf kon nemen (NPO1, p. 21).

Gezien de rabiate vijandigheid van de Oegandese gemeenschap ten opzichte van homoseksualiteit – waarvan u maar al te goed op de hoogte was (NPO1, p. 21) – is het weinig doorleefd dat uw initiële gevoelens bij deze ontdekking gevoelens van opluchting en bevrijding zouden zijn. Deze verklaringen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie verder. Waar u vervolgens werd gevraagd welke gevoelens u nog had, naast het feit dat u vrede met uzelf kon nemen, antwoordde u dat u vervolgens vrees voelde voor de gevolgen indien u ooit ontdekt zou worden (NPO1, p. 22). Het frappeert dat er eerst gevoelens van opluchting en vrijheid zijn en dat er dan pas vrees zou zijn, gegeven de homofobe context in Oeganda. Wanneer u later tijdens het onderhoud opnieuw werd gevraagd naar uw houding ten opzichte van uw ontluikende gevoelens voor P., antwoordde u nu dat u in het begin verward was om vervolgens zonder verdere reflectie of bedenkingen te stellen dat u het accepteerde en ontdekte wie u was – alsof u was vrijgelaten uit uw lichaam (NPO1, p. 27). De dossierbehandelaar wenste vervolgens te weten hoe het was om deze biseksuele gevoelens te ontdekken in een land als Oeganda, waarop u opnieuw louter kon zeggen dat het in het begin verwarrend was, maar dat u het accepteerde toen u P. ontmoette (NPO1, p. 27). Toen de dossierbehandelaar nogmaals vroeg hoe het was om deze gevoelens te ontdekken in Oeganda, antwoordde u enkel dat u wel bang was, ondanks het feit dat u het accepteerde en aanvaardde, omdat er problemen zouden zijn als het ooit ontdekt werd. Daarom leerde u leven in geheimen (NPO1, p. 27). Het feit dat u bij verschillende peilingen naar het interne proces dat gepaard ging met de ontdekking van uw biseksualiteit binnen de homofobe gemeenschap van Oeganda nog steeds enkel in algemene termen kon zeggen dat u bang was voor de gevolgen en u verward was voor u het accepteerde komt weinig doorleefd over en is bijgevolg eveneens nefast voor de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gezien u niet doorleefd kon vertellen over uw ontluikende biseksuele gevoelens en het interne proces dat hiermee gepaard ging binnen de Oegandese context, wordt de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie dan ook ernstig in vraag gesteld.

Verder bleken ook uw verklaringen over het openbaar worden van uw relatie met P.B. inconsistent en getuigden ze van weinig voeling met de situatie van iemand die daadwerkelijk zijn homoseksuele relatie ontdekt ziet in de homofobe gemeenschap van Oeganda.

Immers werd u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud gevraagd hoe uw relatie met P. werd ontdekt, waarop u zei: “voor wat ik me kan herinneren, ik weet niet hoe het begon. Er was een krant van de school elke week. De studenten schreven het en ze schreven dat er homoseksuelen waren op de school [...]” en “[...]ze begonnen in de krant te zeggen, de namen van diegenen waarvan ze verdachten dat ze homo waren. Zo kwamen onze namen erin” (NPO1, p. 22). Na deze verdachtmaking, werden jullie van school gestuurd. Toen u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS werd gevraagd hoe het kon dat jullie namen hierin werden gepubliceerd ondanks het feit dat jullie een geheime relatie hadden, antwoordde u dat er voorheen ook al roddels en geruchten waren en dat jullie af en toe homo werden genoemd, maar dat u desondanks niet zeker wist of ze het wisten. En u dacht dat ze misschien omwille van deze vermoedens dit hadden geschreven (NPO2, p. 6). Wanneer u vervolgens werd gevraagd wat er gebeurde nadat deze namen werden gepubliceerd, antwoordde u dat het in het begin op een grapje leek, maar dat u later wel vaak werd uitgelachen, uitgescholden en werd buitengesloten. Door deze situatie vocht u veel met anderen, waardoor u op kantoor werd geroepen. Dit tot dat het te erg werd en jullie werden weggestuurd (NPO2, p. 7). Uw verklaringen in deze context blijken helemaal niet doorleefd gegeven de negatieve visie van de Oegandese samenleving op homoseksualiteit. Naast het feit dat het weinig aannemelijk is dat u initieel niet wist waarom jullie namen werden gepubliceerd ondanks het feit dat u en P. blijkbaar eerder reeds werden bestempeld als homoseksueel, is het allesbehalve doorleefd dat u na deze publicatie in de schoolkrant nog zou denken dat het over een grapje ging. Temeer gezien ze u voorheen ook al homo hadden genoemd. In de Oegandese context, waar homoseksualiteit zeer ernstige gevolgen kan inhouden – gevolgen waar u van op de hoogte was (NPO1, p. 21) – kan er verwacht worden dat u deze zaken serieus zou nemen. Het feit dat u een dergelijke bewering uitte, toont aan dat u allesbehalve voeling heeft met de situatie van iemand die daadwerkelijk in een relatie was met een andere jongen en net was geout door zijn klasgenoten – nota bene nadat hij al eerder werd uitgelachen en uitgescholden voor homo. Dit is dan ook absoluut nefast voor de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie. Bovendien blijken uw verklaringen dat u na deze publicatie nog een periode op school was kunnen blijven, vervolgens verschillende keren naar de directie moest gaan omwille van de vechtpartijen die u had met anderen die u homo noemden, deze situatie kon uitleggen aan uw directie zonder enige problemen om dan toch plots weggestuurd te worden omwille van uw beweerde homoseksualiteit niet overeen te stemmen met de verklaringen die u deed in uw eerste onderhoud op het CGVS, namelijk dat u na deze verdachtmaking in een klas werd geroepen en werd verwijderd van school.

Het feit dat uw verklaringen betreffende het openbaar worden van uw homoseksualiteit en uw schorsing van school inconsistent en allesbehalve doorleefd waren, zorgt er dan ook voor dat er geen geloof wordt gehecht aan dit deel van uw relaas. Nochtans mag er wel degelijk verwacht worden dat u over een gebeurtenis met dergelijke impact op uw leven – het openbaar worden van uw relatie met een andere man in een uiterst homofobe maatschappij als die van Oeganda – eenduidige verklaringen zou afleggen gezien de ingrijpende gevolgen die zo’n “outing” kan hebben.

Uw verklaringen betreffende het openbaar worden van uw relatie met P.B. ondermijnen dan ook niet alleen het eigenlijke plaatsvinden van deze “outing”, maar ondermijnen ook de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie en de problemen die hieruit volgden op fundamentele wijze.

Verder bleken ook uw verklaringen over uw relatie met D. K. niet geloofwaardig.

Zo bleken de verklaringen over uw eigenlijke relatie met D. vaag en niet doorleefd. U verklaarde dat uw relatie met D. begon in 2017 en dat deze duurde tot augustus 2019 toen u werd gearresteerd (NPO1, pp. 23-24). U stelde hierover dat deze relatie niet openbaar was en dat het was zoals een diepe vriendschap (NPO1, p. 24). Toen de dossierbehandelaar u later vroeg hoe deze anders was dan een gewone vriendschap, stelde u in algemene termen dat er een sterke connectie was en dat jullie “veel gemeen” hadden (NPO1, p. 36) – er wordt op gewezen dat uw relatie met P. ook ontwikkelde omdat u “veel gemeen” had met hem (zie eerder). Gevraagd of deze vriendschap ook seksueel was, antwoordde u dat het af en toe gebeurde (NPO1, p. 37). Gevraagd hoe de relatie begon, antwoordde u dat jullie elkaar tegenkwamen op een rally voor Bobi Wine en dat jullie begonnen te communiceren – onder meer over de uitdagingen die hij had met zijn vrouw, waarop hij u op een dag uitvroeg als vrienden (NPO1, p. 39). Vervolgens voegde u hieraan toe dat er woorden zijn die jullie delen in LGBT waardoor u begreep dat er iets was. Toen u werd gevraagd wat deze woorden waren, antwoordde u **nietszeggend**: “ik denk niet heteroseksueel; kan je me helpen om dingen te begrijpen; mijn mind is synchronising with yours. Ik denk niet heteroseksueel; zo een dingen. En van het ene kwam het andere, hij vertelde wat hij over mij dacht en ik over hem” (NPO1, p. 39). Er kan echter niet ingezien worden hoe het **letterlijk** zeggen tegen iemand dat je niet heteroseksueel denkt iets zou zijn dat

specifiek gedeeld wordt in LGBT-kringen. Het feit dat u beweerde zulke woorden te kennen om vervolgens simpelweg te zeggen dat deze woorden zijn dat u niet heteroseksueel denkt, is weinig overtuigend. Uw verklaringen over de genese van uw relatie met D. zijn dan ook vaag en weinig doorleefd – en bijgevolg weinig overtuigend.

Wanneer u details werden gevraagd over eerdere relaties van D., stelde u dat u nooit over vorige relaties praatte, maar enkel over zijn huwelijk omdat jullie niet te dicht wilden komen. Toen u werd gevraagd waarom er niet over het verleden kon gepraat worden, stelde u dat het een “understanding” was en dat u het enkel op vriendschap level wilde houden. Wanneer u er op werd gewezen dat u ook seks had en dat dit dus verder ging dan gewoon vriendschap, stelde u dat je in een motel kan belanden en seks kan hebben als je diepe vrienden bent (NPO1, p. 40). U voegde toe dat u het zoveel mogelijk probeerde te vermijden, maar dat gevoelens niet te vermijden zijn. Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg waarom u dan niet praatte over vorige relaties, antwoordde u nu plots dat u **dacht** dat hij moeilijke relaties had en dat hij er daarom niet over wilde praten en dat u dit respecteerde. Wanneer u dan werd gevraagd naar details over zijn vrouw – de enige relatie waarover jullie wel praatten – bleek u eigenlijk enkel haar naam B. N. te kennen en wist u dat ze naar Dubai ging om te werken. Toen de dossierbehandelaar meer vroeg over deze vrouw haar werk, antwoordde u dat u niet te veel in zijn persoonlijke leven wilde gaan. Nochtans had u net daarvoor nog verklaard dat jullie vaak over elkaars huwelijk praatten, waarop u toch zou kunnen weten wat voor werk ze doet. Hierop antwoordde u dat u **dacht** dat ze huishoudelijk werk deed in Dubai, maar dat u het niet zeker wist (NPO1, p. 41). Uit bovenstaande sequentie blijkt duidelijk dat iedere keer wanneer de dossierbehandelaar u wees op een inconsistentie binnen uw verklaringen over D. en uw relatie met hem, dat u uw verklaringen aanpaste. Uw verklaringen hieromtrent komen dan ook geïmproviseerd en allesbehalve spontaan en doorleefd over. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw relatie met D. verder ondermijnd.

Overigens valt op dat de zaken die u wel wist over D. en zijn vrouw B. zaken zijn die algemeen beschikbaar zijn op het internet in een artikel dat gaat over de dood van D. (zie administratief dossier). Overigens valt hierin te lezen dat D. een automekaniker was en dus niet een zakenman in deuren, ramen en metaal zoals u beweerde (NPO1, p. 40). Het feit dat u meer dan twee jaar een relatie en diepe vriendschap zou onderhouden hebben met iemand, maar eigenlijk enkel zaken kon vertellen over deze persoon die algemeen beschikbaar zijn op het internet en dat u zelfs afwijkende verklaringen aflegde in vergelijking met deze openbaar beschikbare info, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relatie met D. dan ook nog verder.

Er wordt nog gewezen op het feit dat uw verklaringen over D. K. bij voorbaat in vraag mogen gesteld worden door de inconsistente verklaringen die u aflegde over hem in het kader van uw leugenachtige reisweg. Zo verklaarde u op een bepaald moment dat hij meereisde met u naar Amsterdam en u daar aan M. liet (NPO1, p. 13), wat zagezegd in maart 2020 was, terwijl D. eigenlijk al omkwam in februari 2020 (administratief dossier). Bovendien beweerde u zelf dat u in Amsterdam of Nairobi was toen u het nieuws vernam dat D. was overleden (NPO1, p. 24), wat eveneens tegenstrijdig is met de verklaring dat D. met u tot in Amsterdam zou meegereisd zijn (zie eerder). Het feit dat u een dergelijke bewering maakte, onderstreept nogmaals het ongeloofwaardige karakter van uw relatie met D. – alsook van uw reisweg. Eerder werd ook al gewezen op de inconsistente verklaringen die uw vrouw J. aflegde over D. D. K. en D. K. – die opvallende fonetische gelijkenissen vertonen met D. K. (NPOJ., pp. 15, 19). Deze tegenstrijdige verklaringen ondermijnen bovendien niet alleen de geloofwaardigheid van uw relatie met D. verder, maar roepen eveneens vragen op bij het bestaan van een eigenlijke band met D. K. – gezien zowel u als uw vrouw dermate vage en tegenstrijdige verklaringen aflegden over hem.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw relatie met D. K. en dit een significant deel van de belevenis van uw seksuele oriëntatie was, wordt ook de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie verder ondermijnd.

Verder bleken ook uw verklaringen over hoe u uw seksuele oriëntatie probeerde te verbergen voor de buitenwereld allesbehalve aannemelijk binnen de door u geschetste context én bleek dit bovendien onverenigbaar met uw eigenlijke gedrag als LGBTQ+-activist.

Zo haalde u aan dat u leerde om te leven in het geheim (NPO1, p. 27). Toen u werd gevraagd om meer uitleg te geven bij dit “geheim leven”, antwoordde u dat u uw seksualiteit aan niemand toevertrouwde en dat u wegbleef van homoseksuelen die open waren en door iedereen gekend waren. Tegelijk stelde u dat u uw activisme als dekmantel gebruikte, dat u dit als vrijwilliger deed zodat u bij hen kon zijn (NPO1, p. 27). Toen u door de dossierbehandelaar werd gewezen op het contradictorische feit van enerzijds weg te blijven van homoseksuelen en te vermijden dat uw seksualiteit ter sprake komt, maar anderzijds wel LGBTQ+-activist te zijn, negeerde u initieel deze contradictie (NPO1, p. 27). Toen de dossierbehandelaar aandrong, antwoordde u dat u getrouwd was en dat dit uw dekmantel was, omdat ze niet konden denken dat u homo was als een getrouwd man (NPO1, p. 27). Toen de dossierbehandelaar stelde dat het haar sterk leek dat u de mensen

kon misleiden door het feit dat u getrouwd was, stelde u dat dit wel kon, omdat de mensen onwetend zijn over homoseksualiteit (NPO1, p. 28). Naast het feit dat dit een blote bewering is, wordt er op gewezen dat u stelde dat u reeds begon als LGBTQ+-activist toen u aan de universiteit was in 2005 (NPO2, p. 6) – dus voor u trouwde in 2012 – en dit dus geen valabele “dekmantel” was tijdens uw eerste zeven jaren als activist. Temeer wanneer men beschouwt dat u beweerde dat u kort daarvoor nog – in het secundair – effectief beschuldigd was van homoseksualiteit. Bovendien haalde u zelf expliciet aan tijdens het tweede onderhoud dat u vaak werd uitgescholden omdat u homo was of voor homorechten vocht (NPO2, p. 9). U heeft dus zelf aangegeven dat u expliciet in de aandacht stond van anderen door het feit dat u voor LGBTQ+-rechten streed. Dit is compleet onverenigbaar met uw verklaring dat u poogde in het geheim te leven en het niet wilde hebben over uw seksualiteit. Indien u daadwerkelijk uw seksuele oriëntatie geheim wenste te houden, kan er verwacht worden dat u – en zeker gezien uw eerdere ervaring in het secundair – zich eerder terughoudend zou gedragen en zou proberen om zo min mogelijk de aandacht te wekken dat u daadwerkelijk ook op mannen valt. Het feit dat u daarentegen vurig LGBTQ+-activist werd – en het feit dat u uw activisme op een bepaald moment uw dekmantel noemde om bij openlijke homoseksuelen te zijn – toont dan nogmaals aan dat u allesbehalve voeling heeft met iemand die daadwerkelijk poogde zijn seksuele oriëntatie te verbergen in de homofobe maatschappij van Oeganda. Temeer gezien u al eerder was beschuldigd van homoseksualiteit waardoor er dus extra waakzaamheid kon verwacht worden op dit vlak.

Het feit dat u enerzijds in het geheim wenste te leven, maar anderzijds wel actief LGBTQ+-activist beweerde te zijn, dat u dit activisme aanhaalde als dekmantel om bij openlijk homoseksuelen te zijn en dat u allesbehalve een valabele uitleg bood voor dit contradictorische gedrag is dan ook niet geloofwaardig en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie dan ook nog verder.

Uit bovenstaande – de vage, inconsistente en niet doorleefde verklaringen over de ontdekking van uw seksuele oriëntatie, over uw omgang met deze ontdekking, over het openbaar worden van uw bisexualiteit, over het gedrag dat u zou gesteld hebben en over de relaties die u zou gehad hebben met mannen – mag dan ook geconcludeerd worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw seksuele oriëntatie, laat staan dat u hiervoor een vrees voor vervolging zou moeten koesteren bij terugkeer naar Oeganda. Het feit dat u de asielautoriteiten naast uw reisweg ook heeft proberen misleiden wat betreft uw seksuele oriëntatie haalt bovendien uw algemene geloofwaardigheid verder onderuit.

Waar u aanhaalde dat u LGBTQ+-activist was en daardoor werd gevisieerd door de Oegandese autoriteiten, wordt er op gewezen dat u ook over dit deel van uw relaas geen geloofwaardige verklaringen kon afleggen. Immers bleken uw verklaringen betreffende uw activisme inconsistent, vaag en tegenstrijdig. Zo stelde u dat u mensenrechtenactivist werd in de universiteit. Toen u werd gevraagd om concreet te verduidelijken wat uw activisme precies inhield, stelde u dat u mensen les gaf in mensenrechten. Wanneer de dossierbehandelaar u vroeg om concreet te zeggen hoe u dit dan precies deed, antwoordde u vaagweg dat u een verdoken manier gebruikte om over geaardheid te praten. Het frappeert dat u enkel vaagweg kon zeggen dat u mensen onderwees over mensenrechten, maar niet concreet kon zeggen wat voor activiteiten dat u dan deed (NPO2, pp. 7-8). Gevraagd met wie u dit onderwijzen deed, antwoordde u dat u dit in de eerste plaats met Sexual Minorities Uganda (SMUG) van Frank M. deed en dat u daarnaast ook met medestudenten werkte. Gevraagd wanneer u dan begon samen te werken met SMUG, antwoordde u dat u vanaf 2010-11-12 een bevriende activist was tot aan uw vertrek uit Oeganda (NPO2, p. 8). Nochtans verklaarde u in uw eerste onderhoud initieel dat u betrokken was bij SMUG in 2014 (NPO1, p. 32) om later te zeggen dat u actief was bij hen tot u weg ging (NPO1, p. 37). Het feit dat u niet kon zeggen wanneer u nu precies betrokken was bij SMUG ondermijnt bij voorbaat de geloofwaardigheid van uw activisme voor hen. Gezien u zelf beweerde dat dit in de eerste plaats de mensen waren waarmee u samenwerkte als activist en u daarnaast eigenlijk nauwelijks iets concreet kon zeggen over uw activisme, wordt de geloofwaardigheid van uw LGBTQ+-activisme bij voorbaat onderuit gehaald.

Verder wordt er gewezen op uw gebrekkige kennis over significante gebeurtenissen binnen het LGBTQ+-milieu. Nochtans kan er verwacht worden van iemand die daadwerkelijk al sinds 2005 een LGBTQ+-activist was die streed voor de rechten van de LGBTQ+-gemeenschap – en zelf ook beweerde biseksueel te zijn – dat deze op de hoogte zou zijn van de belangrijke ontwikkelingen binnen deze context. Zo stelde u zelf dat u door uw affiliatie met SMUG in contact kwam met prominente LGBTQ+-activisten als D. K., F. M. en J. O. (NPO1, p. 32; NPO2, p. 13). David Kato werd brutaal vermoord in 2011 (zie administratief dossier). Wanneer u echter werd gevraagd wanneer David Kato werd gedood, antwoordde u initieel dat u **het niet wist**, maar dat u dacht dat het in de tijd was dat de “bill” doorging (NPO1, p. 30). Gevraagd wanneer “de tijd” was zei u echter dat u **het niet wist**. Gevraagd wanneer de “bill” dan doorging, antwoordde u dat het in 2014 was – toen de “Kill the gays-bill” werd aangenomen. Toen de dossierbehandelaar vervolgens vroeg of

het dan was dat David Kato overleed, antwoordde u dat u **dacht** dat het voordien was (NPO1, p. 31). Wanneer u nogmaals werd gevraagd wanneer David Kato overleed, antwoordde u dat het **ergens tussen 2012 en 2014** was (NPO1, p. 38). Gezien het enorm gemediatiseerde karakter van de moord op David Kato, het openbare profiel dat David Kato had en het feit dat u David Kato zelf kende, kan er niet begrepen worden waarom u eigenlijk geen idee had wanneer Kato overleed. **Het feit dat u hier niet van op de hoogte was – ondanks heel wat redenen waarom u dit wel diende te weten – ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw zelfverklaard profiel als LGBTQ+-activist die actief was als activist vanaf 2005, betrokken was bij de SMUG waar Kato zelf ook een rol in speelde en die persoonlijke banden onderhield met F. M. en David Kato.** Verder bleek uit uw verklaringen dat u eigenlijk helemaal niet op de hoogte van de ontwikkeling van de legale status van homoseksualiteit in Oeganda nadat de “kill the gays” bill in 2014 werd geannuleerd (zie administratief dossier). U stelde dat hierna gewoon de Penal Code Act geldig was en dat er een homowet werd gemaakt toen u hier al was (NPO2, p. 9). Gevraagd wanneer de nieuwe anti-homosexuality bill werd goedgekeurd, antwoordde u weinig overtuigend: “volgens mij in dit jaar, 2023” (NPO2, p. 9). Gezien het recente karakter van het doorvoeren van die wet op het moment van het tweede onderhoud – 4 maanden ervoor – frappeert het dat u hierover twijfelde. Immers lijkt het dat van een LGBTQ+-activist en beweerde biseksuele man kan verwacht worden dat deze op de hoogte blijft van de ontwikkelingen op vlak van LGBTQ+-rechten in zijn thuisland. Wanneer u werd gevraagd of er nog andere wetten waren, antwoordde u dat u hier niet van wist en dat u naast de “kill the gays” bill van 2014 en de wet die in 2023 werd goedgekeurd enkel de penal code kende. Gevraagd of u ooit hoorde van de sexual offences bill, antwoordde u dat u er nooit over hoorde omdat het misschien niet passeerde (NPO2, p. 9).

Nochtans passeerde deze wel degelijk, maar nam president Museveni ze uiteindelijk niet aan omdat ze niet voldoende veranderde aan de reeds vigerende wetgeving en ze daarom moest herzien worden (zie administratief dossier). Er kan weliswaar verwacht worden van iemand die daadwerkelijk LGBTQ+-activist was sinds 2005 en zelf ook beweerde biseksueel te zijn, dat deze op de hoogte zou zijn van de legale ontwikkelingen ten opzichte van LGBTQ+-rechten in Oeganda. **Het feit dat u echter enkel over de “kill the gays bill” uit 2014 kon spreken en dat u verder dacht dat de nieuwe anti-homosexuality bill in 2023 werd goedgekeurd, komt dus niet overeen met wat verwacht kan worden van iemand met uw beweerde profiel.**

Uit bovenstaande kan dan ook enkel worden afgeleid dat u niet wist te overtuigen dat u een LGBTQ+-activist bent die al sinds 2005 voor de mensenrechten in Oeganda strijdt en omwille van dit activisme in de negatieve aandacht van de Oegandese autoriteiten zou staan.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw LGBTQ+-activisme, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vervolging die u omwille van deze redenen zou ondergaan hebben, laat staan dat u bij terugkeer zou gevisieerd worden omwille van uw beweerd activisme.

Wat betreft uw beweerde vasthouding van juli 2018 tot november 2018 omwille van uw LGBTQ+-activisme nadat u werd gearresteerd na een protest van de People Power Movement, wordt er op gewezen dat uw verklaringen hieromtrent vaag en incompatibel met algemeen beschikbare informatie waren, waardoor ook hier geen geloof aan kan gehecht worden.

In uw eerste onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat u werd gearresteerd door de overheid omdat ze u er van verdachten T. V. O. (hierna TVO) te zijn, een blogger die de overheid aanvalt (zie administratief dossier). U stelde terloops dat u toen, in 2018, door had dat ze wisten dat u bij de LGBT-community in Oeganda was, wat overigens nogal onaannemelijk is gezien u sinds 2005 actief LGBTQ+-activist was. Wanneer u werd gevraagd of u TVO kende, antwoordde u van niet, u stelde dat R. S. hen vertelde dat u TVO was (NPO1, p. 19). Wanneer u werd gevraagd wie deze R. S. was, stelde u dat u geen idee had en verklaarde u dat u niets over hem wist, hoewel hij de persoon zou zijn geweest die aan de overheid had gezegd dat u TVO was (NPO1, p. 19). Nochtans kan er verwacht worden dat u zou proberen achterhalen waarom een wildvreemde u aanwijst als een vijand van de overheid – waarvan het gevolg was dat u vijf maanden lang werd gefolterd. Tijdens het tweede onderhoud op het CGVS stelde u opnieuw dat u werd aangehouden en vervolgens werd beschuldigd dat u TVO was (NPO2, p. 11). Wanneer u werd gevraagd waarom ze dit dachten, antwoordde u dat zij u hadden gezegd dat ze **jouw collega R.S.** ook hadden opgepakt en dat hij zei dat jullie samen werkten. U beweerde echter opnieuw dat u deze R.S. niet kende. Toen de dossierbehandelaar daarop vroeg waarom deze R.S. u zou aanwijzen als TVO bij de veiligheidsdiensten, stelde u het niet te weten. Wel stelde u gissend dat het misschien was omdat u een **bekend activist** was – overigens nogmaals onverenigbaar met uw bewering dat u in het geheim wenste te leven (zie eerder). Gevraagd wanneer deze R.S. dit zou gezegd hebben tegen de veiligheidsdiensten, antwoordde u het niet te weten (NPO2, p. 11). Het feit dat u niets wist over waarom deze R.S. u zou verlinkt hebben of wanneer hij dit zou gedaan hebben ondanks het feit dat u vijf jaar de kans had om dit na te gaan, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit deel van uw verhaal dan ook. Verder wordt er op gewezen dat uit algemeen beschikbare informatie blijkt dat R.S. weliswaar werd

gearresteerd op verdenking van TVO te zijn, maar dat dit gebeurde in 2015. Hij werd vervolgens vrijgelaten op 15 juni 2015 (zie administratief dossier). Indien hij daadwerkelijk had gesteld dat u TVO was, kan er niet worden ingezien waarom u meer dan drie jaar na datum plots zou gearresteerd worden omdat R.S. zou gezegd hebben dat u TVO was. Het mag dan ook duidelijk zijn dat uw vage verklaringen die niet overeen stemmen met algemeen beschikbare informatie, niet weten te overtuigen. Dit bevestigt dan ook het ongeloofwaardige karakter van uw vervolging omwille van uw beweerde LGBTQ+-activisme.

Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw LGBTQ+-activisme wordt er dus ook geen geloof gehecht aan uw beweerde arrestatie en vasthouding tussen augustus 2019 en december 2019 door de Oegandese autoriteiten. Er wordt in deze context ook nogmaals op gewezen dat er eerder al beargumenteerd werd dat deze vasthouding niet kan plaatsgevonden hebben gezien er objectieve informatie is dat u in september 2019 een visumaanvraag indiende en dus niet in gevangenschap kan gezeten hebben toen (zie boven).

Wat betreft uw activisme voor People Power Movement (en ondertussen voor de NUP), wordt er op gewezen dat u zelf expliciet stelde dat de vervolging waarvan u beweerde dat u ze onderging, niet gerelateerd was aan uw activisme voor de People Power Movement. Wel verdachten ze u ervan TVO te zijn en meenden ze dat u onder dit alias de LGBTQ+-rechten promootte.

Later dachten ze dat u samenwerkte met F. M. en samen met hem homoseksualiteit promootte (NPO1, pp. 18-20; NPO2, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt dan ook niet dat u omwille van uw activisme voor de People Power Movement in de negatieve aandacht van de Oegandese autoriteiten stond voor uw vertrek uit Oeganda. Bovendien, wanneer u werd gevraagd waarom de overheidsdiensten u nog steeds zouden viseren als u terug in Oeganda zou zijn, stelde u expliciet dat u bij terugkeer naar Oeganda de autoriteiten zou vrezen omwille van het feit dat u homoseksualiteit aan het verspreiden bent en dat ze ook weten dat u zelf biseksueel bent (NPO2, p. 13). Het valt dus op dat u in uw verklaringen tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS geen vrees voor vervolging door de Oegandese autoriteiten koppelde aan uw activisme voor de People Power Movement. Gezien u zelf geen vrees voor vervolging inriep omwille van uw activisme voor de People Power Movement en u voorheen geen problemen kende hierdoor, kan er niet ingezien worden waarom u bij terugkeer naar Oeganda plots wel in de negatieve aandacht van de Oegandese autoriteiten zou staan omwille van uw eerder activisme bij de People Power Movement.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van uw activisme bij de People Power Movement ondermijnd door de verklaringen die u en uw vrouw aflegden over het gedrag dat u zou vertoond hebben ten opzichte van de autoriteiten. Zo beweerde uw vrouw in het bio-data document dat ze voorlegde – een verklaring waarin ze haar relaas uit de doeken deed – dat ze het gevoel had dat ze achtervolgd werd toen jullie uw leven hadden hervat nadat u terug was vrijgelaten. U zou hierop gereageerd hebben dat ze zich geen zorgen moest maken en dat ze op dat moment niet langer geïnteresseerd waren in jullie (zie Bio-dataJ., pp. 2-3). Dit beweerde gedrag bevestigt nogmaals dat u helemaal niet de activist was die u beweerde te zijn, gezien er van iemand die daadwerkelijk activist is – zowel bij een belangrijke oppositiegroep (People Power Movement), als bij LGBTQ +-actiegroepen – en eerder reeds maandenlang werd vastgehouden en gearresteerd was door de Oegandese autoriteiten waartegen hij actie voert, kan verwacht worden dat deze de opmerking van zijn vrouw dat ze het gevoel heeft dat ze steeds wordt achtervolgd ter harte zou nemen en hier ongerust over zijn. **Het feit dat u dit zou weggewuifd hebben is allesbehalve doorleefd en toont dan ook nogmaals aan dat er geen geloof dient gehecht te worden aan uw activisme of de vervolging die u hierdoor zou ondergaan hebben – laat staan dat u vervolging zou moeten vrezen bij terugkeer naar Oeganda.** Bovendien mag er gewezen worden op het feit dat uw vrouw tijdens haar persoonlijke onderhoud over haar broer J. M. O. zei dat deze altijd on the move was en moest vluchten voor de politie omdat haar broer heel actief was in de NUP samen met u (NPOJ., p. 11) – terwijl u zogezegd steeds thuis kon blijven, wat eveneens opvallend is (NPOJ., p. 24). Gezien u zelf reeds was gearresteerd en uw schoonbroer J. M. O. werd opgejaagd door de politie omwille van activiteiten waarin jullie samen actief waren, is het dan ook niet geloofwaardig dat u deze opmerking van uw vrouw dat ze achtervolgd werd zomaar zou weggewuifd hebben. Dit ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw actieve affiliatie met de People Power Movement. Ook uit uw verklaringen over uw contact met de autoriteiten bleek overigens gedrag dat niet te verenigen valt met het profiel van een activist die reeds vijf maanden werd gearresteerd, gefolterd werd door de Oegandese autoriteiten en een schoonbroer zou hebben die constant on the move is omdat hij dezelfde activiteiten als u zou uitoefenen. Zo beweerde u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud dat u in april 2019 – dus een goede vier maand nadat u was vrijgelaten door de Oegandese autoriteiten – naar de politie ging toen uw vrouw werd vastgehouden door haar familie in Kapchorwa, maar dat ze niets deden omdat u al enkele zaken voor politieke problemen lopen had en dat ze weigerden u te helpen omdat u supporter was van de People Power Movement (NPO1, p. 9). Het is echter niet aannemelijk dat u als bekend activist – nota bene een kleine vier maand nadat u beweerdelijk vijf maand was gearresteerd en gefolterd door de Oegandese autoriteiten – zou beslissen om hulp te vragen aan de autoriteiten die u wensten te vervolgen. **Het feit dat u dit beweerde**

toont dan ook aan dat u geen vervolging vreesde door de autoriteiten, niet omwille van uw LGBTQ+-activisme, maar ook niet omwille van uw activiteiten bij de People Power Movement.

Naast het feit dat de verklaringen van u en uw vrouw over uw gedrag ten opzichte van de autoriteiten niet geloofwaardig blijkt, mag er gewezen worden op het feit dat jullie verklaringen hierover ook nog eens inconsistent bleken. Zo blijkt uit het Bio-Data document dat u voorlegde – waarin uw asielrelaas beschreven is – dat u beweerde dat het leven nooit meer hetzelfde was na uw arrestatie en dat u het gevoel had dat u werd gevolgd. Uw vrouw had hetzelfde gevoel en ze dacht dat dit misschien de familie van haar moeder was die VGV wilde uitvoeren bij haar en dat u haar toen zei dat het misschien de veiligheidsdiensten waren die achter hem aanzaten omdat de overheid achter iedere activist aan zit die tegen hen is (zie Bio-data H., p. 5). Het mag duidelijk zijn dat dit geheel tegenstrijdig is met wat uw vrouw beweerde in haar Bio-data document (zie eerder). Bovendien is deze verklaring op zijn beurt weer tegenstrijdig met het feit dat u nog naar de politie zou gegaan zijn toen uw vrouw werd vastgehouden in Kapchorwa (zie eerder).

Temeer wanneer men beschouwt dat u in het Bio-Data document eveneens beweerde dat uw vrouw naar de politie ging na uw beweerde eerste verdwijning in juli 2018, maar dat de politie toen niets deed omwille van uw activisme en dat jullie vermoedden dat de politie betrokken was in uw beweerde ontvoering en jullie daarom nooit meer hulp zochten van de autoriteiten (Bio-data H., p. 6). Nochtans beweerden zowel u als uw vrouw dat jullie nadien nog naar de autoriteiten gingen tijdens jullie persoonlijke onderhouden bij het CGVS (NPO1, p. 9; NPOJ., pp. 19-20). Uw vrouw stelde namelijk dat ze na uw verdwijning in augustus 2019 naar de politie ging, terwijl u zoals eerder gezegd beweerde dat u nog naar de politie was geweest in april 2019. Het mag dan ook duidelijk zijn dat de – overigens tegenstrijdige – verklaringen die u en uw vrouw aflegden over uw gedrag ten opzichte van de autoriteiten de geloofwaardigheid van uw activisme – zowel als LGBTQ+-activist als voor de People Power Movement – onderuit halen.

De geloofwaardigheid van uw activiteiten bij de People Power Movement wordt dan nog eens verder ondermijnd door het feit dat u duidelijk gefabriceerde en gesolliciteerde onlineartikelen voorlegde betreffende uw verdwijning in Oeganda. Zo legde u drie kopieën van online krantenartikelen neer: een online artikel met titel “NUP and Activist Mr. M. H. H. missing” dat werd gepubliceerd in DailyMedia op 30 september 2020, een online artikel met titel “Activist M. H. H. Missing due to his activism & involvement in People Power Activities.” dat werd gepubliceerd in GossipEye.Biz op 4 november 2020 en een online artikel met titel: “Renown Activist M. H. H. and wife go missing” dat werd gepubliceerd in News24Uganda op 30 september 2020. In de artikels van 30 september valt te lezen dat u en uw vrouw vermist zijn en dat mensen geloven dat dit is omwille van uw activisme voor de NUP – hoewel u vertrok uit Oeganda voor er sprake was van de NUP. Deze artikels werden respectievelijk, 29 keer, 10 keer en 29 keer bekeken. Daarnaast blijken de artikels ook nergens terug te vinden, noch op Google, noch op WebArchive (zie administratief dossier). Het valt dan ook op dat er erg weinig interesse is in een “renown activist” die schijnbaar zo belangrijk is dat er negen en elf maanden na zijn verdwijning uit Oeganda verschillende artikels over hem verschijnen – hoewel u eigenlijk gewoon iemand was die mobiliseerde en eigenlijk geen belangrijke functie had binnen de People Power Movement (NPO1, p. 14; NPOJ., p. 26). Er wordt in deze context dan ook gewezen op het feit dat de praktijk van Brown Envelope Journalism - waarbij geld wordt gegeven aan een journalist voor het verspreiden of niet verspreiden van een artikel - wijdverspreid is in Oeganda en er allerhande krantenartikelen tegen betaling verkregen kunnen worden (zie administratief dossier). Bijgevolg is de bewijswaarde van Oegandese krantenartikelen op zich bijzonder relatief. Daarnaast zijn er echter verschillende indicaties dat deze artikels gefabriceerd zijn.

Zo wees de dossierbehandelaar u op het feit dat geen enkele van deze artikelen nog terug te vinden was en dat er gezien de beperkte weergave ook niet kon ingezien worden waarom de autoriteiten per se op zoek waren naar u, waarop u stelde dat ze ook hiervoor reeds op zoek waren naar u en dat dit het erger kon maken samen met een artikel van een zekere K. dat gemakkelijk te vinden was als je uw naam ingeeft in Google (NPO2, p. 13). Toen de dossierbehandelaar u er op wees dat hier echter niets over terug te vinden viel en er dus eigenlijk geen bewijs was dat u daadwerkelijk bekend was bij de Oegandese autoriteiten, met uitzondering van de artikels die u zelf voorlegde waarvan er geen enkel spoor was op het internet, antwoordde u naast de kwestie dat u niet wist dat dit bestond en dat het uw schoonbroer was die u een mail stuurde over dit artikel (NPO2, p. 14). Er wordt op gewezen dat het mailverkeer dat u voorlegde met uw schoonbroer de online artikelen niet bevatte. Wel bevatte het een foto waarop u met uw vrouw en nog iemand anders poseert in People Power Movement uniform. Toevallig blijkt dit ook de foto te zijn die gebruikt wordt in het krantenartikel. Het frappeert dat journalisten bijna een jaar na het vertrek van uw vrouw en negen maanden na uw vertrek uit Oeganda plots een foto die in het bezit van uw schoonbroer was hadden verkregen en deze gebruikten in een artikel over uw verdwijning. Gezien deze foto uit uw eigen kring komt, kan er bovendien vraag gesteld worden waarom deze plots in krantenartikelen zouden verschijnen die u “exposen” (NPOJ., p. 26). Daarnaast blijkt de inhoud van de artikels in Dailymedia en News24Uganda volledig dezelfde. Het artikel in GossipEye.Biz – geschreven door “our reporter” - dat meer dan een maand na de publicatie van de eerste artikelen werd gepubliceerd, bevat quasi dezelfde inhoud als de andere twee, met

uitzondering van enkele toevoegingen: zo spreekt het artikel van GossipEye.Biz over uw activisme en betrokkenheid in People Power activiteiten, terwijl de andere artikelen spreken over de NUP – wat weliswaar de huidige naam van de People Power beweging is, maar deze naamsverandering werd pas doorgevoerd nadat u Oeganda verliet waardoor u dus niet betrokken kan geweest zijn in activiteiten voor de NUP toen u nog in Oeganda was. Verder werd er toegevoegd dat het protest in juli 2018 werd geleid door R. K. en dat uw vrouw in augustus 2019 in constante vrees leefde omdat er mensen van haar dorp waren die haar wensten te besnijden. Het is weinig geloofwaardig dat er een maand nadat er twee artikelen werden gepost over de verdwijning van u en uw vrouw – die elk 29 keer werden bekeken – er nog een artikel zou gepost worden met quasi dezelfde inhoud, met uitzondering van enkele toevoegingen die bovendien enkele zaken corrigeren van wat eerder werd geschreven.

Bovendien is het opvallend dat plots ook de problemen van uw vrouw met haar familie worden aangehaald, hoewel deze niets te maken hebben met de rest van het artikel. Deze gesolliciteerde aanvullingen vormen dan ook een indicatie dat het artikel gefabriceerd is. Verder bleken er in de eerste twee artikelen meerdere spelfouten en grammaticale fouten te staan: “renown activist” in plaats van “renowned activist”, “security personal” in plaats van “security personnel” en “personal believes” in plaats van “personal beliefs”. De spelfouten van de eerste twee artikelen werden overgenomen in het artikel van GossipEye.Biz, wat opnieuw een indicatie is dat dit een gefabriceerd artikel betreft. Immers mag er verwacht worden dat indien iemand daadwerkelijk nog een artikel zou geschreven hebben over jullie verdwijning – een maand na de originele artikels en bijna een jaar na jullie eigenlijke verdwijning –, dat deze de spelfouten van de vorige artikelen op zijn minst zou gecorrigeerd hebben voor deze “our reporter” zijn nieuwe artikel had gepubliceerd. Verder bleken er in de toevoegingen die werden gedaan ook nog verschillende spelfouten te staan: “together with his wifeall”, “headedby Hon. Robert Kyagulayi”, “know as safe houses for months”, “we have leant of her cry for help”, “their where about are unknown”. Er zijn dus verschillende indicaties die wijzen op het gefabriceerde, gesolliciteerde karakter van de door u neergelegde artikelen - het feit dat er voor een persoon die niet per se een grote rol had in de People Power Movement dergelijke artikelen zouden geschreven worden negen en elf maanden na zijn vertrek uit Oeganda, het feit dat de verschillende artikels vol met spelfouten staan die ook telkens werden overgenomen, het feit dat er een foto werd gebruikt die duidelijk vanuit uw eigen kring kwam, het feit dat er gesolliciteerde correcties en aanvullingen werden aangebracht op de originele artikelen. Het mag dan ook duidelijk zijn dat het hier om gefabriceerde artikelen gaat. Het feit dat u de Belgische asielautoriteiten **ook** heeft wens te misleiden met gefabriceerde artikelen is dan ook nogmaals nefast voor de geloofwaardigheid van uw activiteiten bij de People Power Movement en de vervolging die u zou moeten vrezen aan de hand van de Oegandese autoriteiten.

Gezien u en uw vrouw ongeloofwaardige verklaringen aflegden over uw gedrag ten opzichte van de autoriteiten én u gefabriceerde krantenartikelen voorlegde over uw verdwijning en affiliatie met de People Power movement, wordt er ook geen geloof gehecht aan uw activiteiten voor de People Power Movement – laat staan dat u bij terugkeer naar Oeganda vervolging zou moeten vrezen hierom. Er wordt bovendien nogmaals gewezen op het feit dat u zelf uw vrees voor vervolging bij terugkeer leerde was aan uw beweerde seksuele oriëntatie en uw activisme voor de LGBTQ+-gemeenschap.

Uit al het bovenstaande blijkt dan ook dat uw verklaringen over de gehele lijn – zowel uw seksuele oriëntatie, uw activisme, uw vervolging in Oeganda en uw reisweg uit Oeganda – ongeloofwaardig waren, waardoor dan ook enkel kan worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst, Oeganda, kan terugkeren omwille van vrees voor vervolging door de Oegandese autoriteiten omwille van uw biseksualiteit, uw LGBTQ+-activisme en uw betrokkenheid bij de People Power Movement.

Wat betreft de documenten die u en uw vrouw hebben voorgelegd doorheen jullie beide procedures wordt vooreerst opgemerkt dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Bovendien mag er worden opgemerkt dat u doorheen uw procedure op frappante wijze heeft gepoogd de asielautoriteiten te misleiden wat betreft uw reisweg, uw seksuele oriëntatie, uw LGBTQ+-activisme en de vervolging die u hierdoor zou ondergaan hebben. Deze documenten kunnen ook uw algemene geloofwaardigheid echter allesbehalve herstellen. Wat betreft het **medische attest** dat u voorlegde waaruit blijkt dat u littekens heeft op uw armen en benen, wordt er opgemerkt dat dit attest geenszins bewijst in welke context deze verwondingen zijn opgelopen. Deze kunnen dan ook eveneens de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen. Wat betreft **de lidkaart van de NUP** die u voorlegde wordt er op gewezen dat uit informatie blijkt dat iedereen die 1000 Oegandese shilling betaalt een NUP-lidkaart kan bekomen (zie administratief dossier). Dit kan dan ook geenszins bewijzen dat u daadwerkelijk een prominente activist was voor de People Power Movement die bij terugkeer naar zijn land van herkomst Oeganda zou geviséerd worden omwille van zijn affiliatie met de People Power Movement. Dezelfde opmerkingen kunnen gemaakt worden over de **kopie van de lidkaart van de People Power Movement**. Wat betreft de **kopie van de verklaring van Robert Kyagulanyi** dat u een actief lid was

van de People Power Movement sinds 2017 en daardoor vervolging onderging vanwege de overheid wordt er op gewezen dat ook dit een gemakkelijk te fabriceren document betreft dat bovendien louter blote beweringen bevat die niet ondersteund zijn door geloofwaardige en samenhangende verklaringen – zo werd er geen geloof gehecht aan uw beweerde activiteiten voor de People Power Movement, noch aan de vervolging die u heeft ondergaan. Bovendien legde u ook op andere momenten gefabriceerde documenten voor, wat bij voorbaat vragen oproept bij de authenticiteit van deze documenten.

Wat betreft **de kopie van uw huwelijksakte** en de foto's van uw huwelijk met J. wordt er op gewezen dat deze hoogstens bewijzen dat u getrouwd bent met J., wat hier niet in twijfel wordt getrokken. Bovendien werd eerder reeds gewezen op het feit dat deze huwelijksakte ook vervat zit in uw visumdossier (zie eerder).

Wat betreft het **document van Womens Rights Initiative** wordt er op gewezen dat dit document gelieerd is aan de problemen die uw vrouw J. in haar eigen verzoek inriep en in het kader van dit verzoek werden beoordeeld. (A., J. M., OV-nr: [...]; CG-nr: [...]). Immers diende uw vrouw een VIB in eigen naam in op 8 november 2019 en werd er in het kader van haar procedure eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

Wat betreft **de kopie van het politierapport van 30 juli 2018** waarin te lezen valt dat uw vrouw uw verdwijning had aangegeven, wordt er nogmaals op gewezen een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is – immers werd er reeds gemotiveerd waarom er geen geloof wordt gehecht aan uw aanhouding en vasthouding vanaf juli 2018. Het mag overigens frappant genoemd worden dat uw vrouw deze aangifte zou gedaan hebben op 24 juli 2018, maar dat het rapport pas werd opgesteld op 30 juli 2018. Bovendien spreekt het rapport over het feit dat ze werd gevolgd door onbekende mensen die haar bedreigden met geweld – waarover u of uw vrouw geen melding maakten tijdens het onderhoud. Verder frappeert het dat de kopie van de aangifte van uw vrouw bij uw verdwijning in juli 2018 werd voorgelegd. Hoewel jullie beiden in jullie Bio-Data documenten gewag maakten van een aangifte bij uw vasthouding op dat moment (Bio-Data H., p. 6; Bio-Data J., p. 2), sprak uw vrouw tijdens haar persoonlijke onderhoud enkel over een aangifte bij uw tweede arrestatie – in augustus 2019 (NPOJ., p. 19). In jullie Bio-data documenten valt echter te lezen dat jullie na de aangifte in 2018 niet meer naar de politie gingen (Bio-Data H., p. 6; Bio-Data J., p. 4). Ook dit document blijkt dan ook opnieuw niet ondersteund door consistente verklaringen en er zijn dan ook weer sterke vermoedens dat het een gefabriceerd document betreft. Wat betreft **de kopie van het medische attest van het Church Road Medical Centre** - eveneens gemakkelijk te falsifiëren – wordt opgemerkt dat ook dit medische rapport sterke aanwijzingen bevat dat het een gefabriceerd document betreft. Immers kan er niet ingezien worden waarom een dergelijk rapport zou opmaken waarin verschillende opnames – die dus verschillende medische vaststellingen en behandeling tot gevolg dienen gehad te hebben – gelijkgesteld worden en er geen onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende medische toestanden en behandelingen die deze opnames als gevolg hadden. Verder worden er feiten die niet medisch relevant zijn wel aangehaald – namelijk dat de patiënt een geschiedenis zou hebben van abrupt gearresteerd te worden omwille van zijn politiek activisme. Ook kunnen er vragen gesteld worden bij de voorgeschreven medicatie. Zo wordt er vaagweg gesproken over toedienen van verschillende “IV fluids”, wordt er tweemaal over “milga tabs” gesproken, worden alle medicijnnamen met kleine letters geschreven en wordt er gesproken van “capsules goffeen” – wat ofwel Gofen moet zijn ofwel Cafeïne capsules. Er zijn dan ook verschillende indicaties dat het ook hier een gefabriceerd document betreft. Bovendien wordt nogmaals gewezen op het feit dat u ook op andere momenten gefabriceerde documenten voorlegde en het gezien uw visumaanvraag in september 2019 simpelweg niet mogelijk is dat u van augustus 2019 tot november 2019 werd vastgehouden en gemarteld – waardoor u vervolgens in dit ziekenhuis zou beland zijn en dit verslag zou hebben verkregen. Dit document kan dan ook de geloofwaardigheid van deze vervolging niet herstellen. Wat betreft **de krantenartikels over de safe houses** die uw vrouw neerlegde, wordt er op gewezen dat deze artikels spreken over safe houses als plaatsen van vervolging in Oeganda in het algemeen en hebben deze niets te maken met u persoonlijk. Deze artikels zijn dan ook niet relevant voor de beoordeling van uw VIB.

Wat betreft **de kopie van uw contract bij Shammy Glass & Aluminium Trading Company** wordt er op gewezen dat deze hoogstens bewijst dat u daadwerkelijk werkzaam was bij Shammy Glass & Aluminium Trading Company – wat niet relevant is voor de beoordeling van uw VIB. Hetzelfde geldt voor de werknemerskaart die u neerlegde van bij **Shammy Glass & Aluminium Trading Company**. Waar u verklaarde dat u problemen had met uw baas, wordt er op gewezen dat deze problemen gebaseerd waren op uw LGBTQ+-activisme, waarover echter al uitgebreid werd gemotiveerd dat deze niet geloofwaardig is.

Wat betreft **het mailverkeer met uw schoonbroer J. M. O.** wordt er op gewezen dat dit eveneens makkelijk in scène te zetten is en de bewijswaarde van deze mails dan ook bijzonder relatief is. Bovendien valt op dat J. plots op 7 mei 2020, 2 dagen nadat u een VIB indiende in België, zijn eerste mail stuurde naar u – hoewel uw vrouw reeds 8 maanden verdwenen was en u al 5 maanden weg was uit Oeganda.

Er mag hierover bovendien opgemerkt worden dat het opvallend is dat Jerry al deze zaken en deze informatie kon bijhouden voor u terwijl hij volgens uw vrouw J. ook sinds 2017 “on the move was” en ook gezocht werd door de politie (zie NPOJ., pp. 11-12). Wat betreft de mail die u later ontving van diezelfde J. M. over het overlijden van uw vader, wordt er gewezen op het feit dat er geen geloof werd gehecht aan uw eigen vervolging en het bijgevolg ook niet geloofwaardig is dat uw vader omwille van uw problemen zou zijn gearresteerd en vermoord. Bovendien wordt in deze context nog gewezen op het feit dat een vrouw genaamd D. K. op Facebook een J.-K. A. - de volledige naam van uw vader – aanduidde als haar vader en stelde dat deze op 26 juni 2021 overleed. Deze D. K. blijkt nog een ander profiel te hebben onder de naam D. K.. Opvallend genoeg blijkt deze D. K./D. K. ook te wonen in België net als een van haar Facebookvrienden S. M. V., wat toevallig de naam is van een van de getuigen op uw huwelijk. Wanneer u werd geconfronteerd met het profiel van J. K. A., wiens profielfoto sterk lijkt op de foto die D. K. postte, stelde u echter deze man niet te kennen. U beweerde ook dat deze S. M. V. iemand anders was dan de getuige op uw huwelijk. Een onderzoek van de sociale media profielen van deze verschillende mensen toonde echter aan dat zij allen contact hadden of hebben met elkaar. Bovendien plaatste D. K. op een foto van 2011 van D. K., waarin J.-K. A. en J. L. K. – toevallig de naam van de andere getuige op uw huwelijk – getagd zijn, volgende reactie: “thx H. n J. how r de little ones pliz send them ma lv”. De J. waartegen ze spreekt blijkt als volledige naam J. M. te hebben – wat toevallig ook dezelfde achternaam is als de S. M., de getuige op uw huwelijk. Daarnaast spreekt ze dus ook tegen een H., wat opvallend is (zie administratief dossier). Het mag dan ook duidelijk zijn dat deze groep mensen toch op enige manier gelieerd is aan u. Het feit dat u hier echter geen verklaring voor wenste te bieden en simpelweg ontkende dat deze mensen familieleden of naaste kennissen waren, ondermijnt dan ook nog eens uw algemene geloofwaardigheid en toont aan dat u ook geen zicht wenste te bieden op uw eigenlijke familiesituatie – zoals u eerder geen zicht bood op uw reisomstandigheden uit Oeganda.

Wat betreft de **Bio-Data documenten** die u en uw vrouw J. neerlegden, wordt er in deze context op gewezen dat deze documenten – uiteenzettingen van jullie respectievelijke asielrelazen – verschillende tegenstrijdigheden bevatten onderling, alsook met verklaringen die jullie deden tijdens jullie persoonlijke onderhouden. Zo werd er reeds gewezen op het verschil in de verklaringen betreffende uw gedrag ten opzichte van de autoriteiten na uw eerste arrestatie alsook uw vrouw haar verklaringen over het gaan naar de politie (zie eerder). Ook jullie verklaringen over waarom uw vrouw niet meeging naar het protest van 11 juli 2018 waar u werd gearresteerd bleken niet consistent. Zo maakte uw vrouw in haar Bio-data document geen enkele melding van het feit dat ze initieel zou meegaan naar het protest (Bio-data J., p. 2), terwijl uzelf beweerde dat dit wel degelijk de bedoeling was, maar dat ze uiteindelijk niet meekon vanwege een noodgeval met haar broer (Bio-data H. p. 3). Tijdens haar persoonlijke onderhoud op het CGVS maakte ze dan wel weer melding van het feit dat ze van plan was om naar deze manifestatie te gaan en dat ze niet ging omwille van een noodgeval met haar broer – die nota bene altijd on the move was (NPOJ., p. 12). Uzelf zei tijdens uw tweede onderhoud bij het CGVS dan weer dat ze uiteindelijk niet kon gaan naar deze manifestatie omdat haar zus haar had gecontacteerd (NPO2, p. 8). Het mag duidelijk zijn dat er ook hier geen constante zat in jullie verklaringen, wat het doorleefde karakter van jullie relaas andermaal ondermijnt. Verder mag ook nog gewezen worden op de verklaringen die jullie deden over jullie reisweg in deze Bio-Data documenten. Er werd reeds uitgebreid beargumenteerd waarom jullie verklaringen over jullie reisweg niet geloofwaardig zijn (zie eerder). Bovendien blijken ook deze inconsistent met wat jullie tijdens later onderhouden beweerden – zo stelde u bijvoorbeeld dat M. iemand was die u pas ontmoette in Amsterdam (Bio-data H., p. 10) terwijl u in het tweede onderhoud bij het CGVS beweerde dat hij degene was die u begeleidde van Nairobi naar Amsterdam (NPO2, p. 15). Het mag dan ook duidelijk zijn dat deze Bio-Data documenten de geloofwaardigheid van uw relaas niet kunnen herstellen. De inconsistenties tussen de documenten onderling en met jullie verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden tonen daarentegen nogmaals aan dat uw relaas – en dat van uw vrouw – niet doorleefd is en bijgevolg ongeloofwaardig.

Wat betreft het **Tracing request bij het Rode Kruis** dat u deed, wordt er opgemerkt dat dit geen impact heeft op de geloofwaardigheid van uw relaas. Het toont hoogstens aan dat u naar het Rode Kruis ging om daar verklaringen af te leggen op 1 juli 2020. De blote beweringen die opgetekend zijn in dit verzoek zijn bovendien allesbehalve ondersteund door geloofwaardige en samenhangende verklaringen doorheen uw VIB-procedure. Verder moet er in deze context ook gewezen worden op het feit dat u en uw vrouw geen zicht hebben geboden op de eigenlijke omstandigheden waarin jullie Oeganda verlieten en naar België reisden.

Wat betreft de mail van uw advocaat over de huidige status van LGBTQ+-wetgeving in Oeganda wordt er op gewezen dat het feit dat extreme anti-LGBTQ+-wetgeving werd doorgevoerd in Oeganda in 2023 niets afdoet van het ongeloofwaardige karakter van uw relaas en vrees voor vervolging bij terugkeer naar Oeganda.

Wat betreft **de diploma's en academische transcripten** die u voorlegde wordt er op gewezen dat deze hoogstens kunnen aantonen dat u deze diploma's behaalde, wat geen impact heeft op de beslissing genomen in uw dossier.

Wat betreft **de brief van Inqlusion**, wordt er op gewezen dat deze louter bewijst dat u bij Inqlusion bent geweest voor september 2020. Dit document kan echter geen afbreuk doen aan het ongeloofwaardige karakter van uw biseksualiteit, uw LGBTQ+-activisme of de beweerdde vervolging die u heeft ondergaan in Oeganda – hierboven omstandig gemotiveerd (zie eerder).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 december 2022 en 26 september 2023. Op 19 december 2022 maakte u via uw raadsman opmerkingen over op de inhoud van de notities van het eerste persoonlijke onderhoud. Wat betreft uw opmerkingen dat de tolk bij wijlen niet goed vertaalde vanuit het Luganda en dat u daarom zelf in het Engels moest tussenkomen, dat u aan het einde van het onderhoud stelde dat u de tolk goed had begrepen en dat u de vragen van de PO ook goed had begrepen (NPO1, p. 42). De opmerkingen die u hierover aanhaalden hebben bovendien geen invloed op de hierboven gemaakte vaststellingen. Wat betreft de vraag of uw vrouw en u tezamen uit Oeganda vertrokken, wordt er op gewezen dat u doorheen uw verklaringen wel degelijk duidelijk maakte dat jullie op een ander moment vertrokken (NPO1, p. 10). Wat betreft uw verklaring dat de vraag "hoe is het om dit te ontdekken in een land als Uganda" anders werd geformuleerd door de tolk, wordt er op gewezen dat uit uw antwoord wel degelijk blijkt dat u de vraag begreep (NPO1, p. 27). Voorts bleken uw opmerkingen op eerste onderhoud voornamelijk gericht op spellingsfouten, die niet relevant zijn voor de beoordeling van uw dossier. Bij het tweede onderhoud maakte u geen opmerkingen over. Wel verklaarde u nog expliciet dat uw vrouw niet bij de begrafenis van haar moeder was, wat overigens tegenstrijdig is met wat uw vrouw hierover vertelde.

Uit al het bovenstaande kan dan ook nogmaals enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst Oeganda kan terugkeren omwille van uw vrees voor vervolging door de Oegandese autoriteiten wegens uw seksuele oriëntatie, uw LGBTQ+-activisme en uw betrokkenheid bij de People Power Movement.

(...)

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 december 2022. Op 21 december 2022 ontving het CGVS een aangetekend schrijven waarin u één spelfout corrigeerde. Dit heeft echter geen invloed op de hierboven gemaakte vaststellingen.

Er wordt ook gewezen op het feit dat u in hoofde van uw dochter H. een VIB indiende op 3 november 2020 en dat in het kader van haar procedure eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

Waar uw man stelde dat uw dochter mogelijks ook discriminatie zal moeten ondergaan indien zou blijken dat ze op vrouwen valt, wordt er op gewezen dat dit een puur hypothetische vrees is. Hij gaf zelf ook aan dat hij niet wist welke geaardheid zijn dochter had (NPOH.2, p. 16)– wat logisch is gezien het gaat om een vierjarig kind.

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet naar uw land van herkomst, Oeganda, kan terugkeren omdat u VGV vreest voor uzelf en uw dochter door de Sebei-familie van uw moeder, noch omdat u vervolging vreest door de Oegandese autoriteiten omwille van de problemen die uw man, H. H. M., heeft met diezelfde autoriteiten wegens zijn beweerdde geaardheid en activisme.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De beslissing ten aanzien van M., H., tweede verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bent een minderjarige geboren op [...] november 2019 te Brussel, België en beschikt over de Oegandese nationaliteit. Jouw moeder, A. J. M., is een Oegandees staatsburger. Jouw vader, H. H. M., is eveneens een Oegandees staatsburger.

Jouw vader verklaarde van gemengde Munyoro-Muganda etnie te zijn en jouw moeder verklaarde van gemengde Japadora-Sebei etnie te zijn. Jouw moeder verliet Oeganda op 24 oktober 2019 uit vrees voor de Oegandese autoriteiten – nadat ze was vervolgd door deze autoriteiten die toen op zoek waren naar jouw vader vanwege zijn activisme tegen de overheid. Jouw vader werd toen vastgehouden door de Oegandese autoriteiten – sinds augustus 2019. Daarnaast vreesde jouw moeder vrouwelijke genitale verminking (hierna VGV) vanwege de familie van haar moeder. Ze reisde via Frankrijk naar België waar ze een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) op 8 november 2019. Op 22 november 2019 beviel jouw moeder van jou. In december 2019 werd jouw vader vrijgelaten door de Oegandese autoriteiten. Via zijn vriend D. K. slaagde jouw vader er in om Oeganda te verlaten voor Kenia. Vanuit Kenia reisde jouw vader met een vals paspoort naar Amsterdam in maart 2020. In mei 2020 reisde jouw vader naar België. Hij diende een VIB in bij de DVZ op 4 mei 2020.

Op 3 november 2020 diende jouw moeder in jouw hoofde een VIB in jouw naam in. In jouw hoofde verwees jouw moeder naar elementen die in het verlengde liggen van wat ze in het kader van haar eigen VIB had aangehaald, namelijk dat ze vreesde dat jij besneden zou worden door de familie van haar moeder. Jouw vader haalde dit in zijn VIB eveneens aan en haalde daarnaast aan dat jij mogelijks problemen zou kennen in Oeganda indien zou blijken dat jij niet heteroseksueel bent.

Ter ondersteuning van hun eigen VIB en van jouw VIB legden jouw ouders verschillende documenten neer. De volgende zijn van toepassing op jouw VIB: jouw moeder legde medische attesten neer waaruit blijkt dat jij en jouw moeder niet besneden zijn, ze legde artikels neer over FGM in Oeganda, ze legde een verklaring op eer neer om jou niet te besnijden. Jouw vader legde een document van de Women Rights Initiative over jouw moeder haar problemen in Oeganda.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden met jouw moeder, A. J. M., (gezien jij te jong bent om gehoord te worden) en in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om jouw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In het kader van jouw verzoek om internationale bescherming haalden jouw ouders in jouw hoofde aan dat je niet kan terugkeren naar Oeganda omwille van het feit dat jij (net zoals jouw moeder voor zichzelf vreest) besneden zal worden door de familie van jouw (groot)moeder en dat je – indien zou blijken dat je niet heteroseksueel bent – problemen zou kennen in Oeganda omwille van je seksuele oriëntatie.

Er wordt op gewezen dat de vrees voor vervolging die jouw ouders in jouw hoofde hebben ingeroepen in het verlengde liggen van de vrees die ze in hun eigen VIB hebben aangehaald. Aan deze vrees werd echter geen geloof gehecht en er werd in hun hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Gezien uw motieven overeenstemmen met de motieven van uw man kan er ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie worden vastgesteld, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van

artikel 48/4 § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. We verwijzen hiervoor naar de relevante passages uit de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van jouw moeder, hieronder hernomen:

“(…)

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Oeganda, omdat u VGV vreest voor uzelf en uw dochter door de Sebei-familie van uw moeder. Daarnaast vreest u vervolging door de Oegandese autoriteiten omwille van de problemen die uw man, H. H. M., heeft met diezelfde autoriteiten wegens zijn activisme.

Waar u aanhaalde dat u VGV vreest voor uzelf en uw dochter H. (OV-nr: [...]; CG-nr: [...]) door de familie van uw moeder wordt er op gewezen dat uit COI blijkt dat Oeganda geklasseerd wordt als een land met een van de laagste prevalentiegraden in Oost-Afrika, namelijk 0.3 % in de leeftijdsgroep 15-49 jaar (UDHS 2016). Wel wordt er gewezen op het feit dat de nationale prevalentiegraden niet representatief zijn voor het hele land omwille van de grote geografische variatie. In sommige lokale tradities is VGV namelijk diepgeworteld. Zo blijken er in Sebei – volgens uw beweringen de stam waar uw moeder van afkomstig is – en Karamoja districten te zijn waar de prevalentie meer dan 50% is. In Kapchorwa, waarvan uw moeder en haar familie afkomstig zouden zijn (NPO, p. 7), blijkt de prevalentie van VGV 13 % te zijn (zie administratief dossier).

VGV in Oeganda kan dus zeker niet als een onvermijdelijk en wijdverspreid fenomeen worden beschouwd en bijgevolg dient uw vrees voor VGV en de vrees voor VGV in hoofde van uw dochter concreet te worden aangetoond, waarin u echter helemaal niet slaagde.

Er wordt vooreerst gewezen op het feit dat uw verklaring dat uw moeder van de Sebei-stam uit Kapchorwa afkomstig is, een blote bewering is die u op geen enkele wijze heeft weten onderbouwen met geloofwaardige, doorleefde beweringen. Er wordt opgemerkt dat u in uw verklaring bij DVZ stelde dat uw beide ouders Japadora waren en uzelf ook verklaarde Japadora te zijn (verklaring DVZ, dd. 13/12/2019, vraag 6D en 6E). Ook uw echtgenoot H. H. stelde in zijn verklaring bij de DVZ dat u een Japadora was (verklaring DVZ, dd. 15/02/2019, vraag 15A). Het was pas in uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS (dd. 13/10/2022) dat u aanhaalde dat uw moeder van de Sebei-clan was (NPO, p. 8). Het frappeert dat u niet eerder zou vermeld hebben dat uw moeder een andere etniciteit had toen u werd gevraagd of uw ouders een verschillende etnie hadden. Gezien dit de kern van uw persoonlijke problemen in Oeganda uitmaakt – immers kan u niets te vrezen hebben van de Sebei-stam indien u er geen affiliatie mee heeft – kan er immers verwacht worden dat u dit wel degelijk zou vermeld hebben toen u werd gevraagd naar de etnie van uw ouders. **Het feit dat u dit niet deed roept dan ook vragen op bij uw eigenlijke toebehoren tot de Sebei-stam.**

Bovendien verklaarde u zelf eigenlijk niets te weten over de Sebei-cultuur. Toen u werd gevraagd wat u er over wist, stelde u dat u de cultuur van uw moeder niet kende (NPO, p. 8). Uw moeder had jullie namelijk beschermd en weigerde jullie naar het dorp terug te brengen (NPO, p. 9). Het enige wat u wist te zeggen was dat de Sebei onderste tanden verwijderen, dat ze littekens op hun huid doen en dat ze VGV doen bij vrouwen (NPO, p. 9). Er wordt opgemerkt dat objectieve informatie inderdaad stelt dat VGV bij vrouwen een belangrijk overgangsrитуeel is bij de Sebei. Echter mag het nog steeds zeer frappant genoemd worden dat u dermate weinig kon zeggen over de Sebei en hun cultuur gezien u wel verklaarde dat u reeds vanaf jonge leeftijd wist dat u VGV moest ondergaan door de familie van uw moeder en dat u toen u in Mukono woonde – vanaf u zestien jaar was – contact had met de familie van uw moeder (NPO, p. 20).

Er kan dan ook verwacht worden dat u in de negentien jaar die hier op volgde enige info zou verkregen hebben over deze cultuur. Immers kan er verwacht worden dat uw moeder zou uitgelegd hebben waarom ze niet wilde dat jullie tot de clan zouden behoren – of dat u hier naar zou gevraagd hebben – én kan er verwacht worden dat u enige info zou ontvangen hebben van de familie van uw moeder in de negentien jaar dat u hen zag – of dat u hier naar zou gevraagd hebben. **Het feit dat u desondanks nauwelijks info kon geven over de Sebei is dan ook niet geloofwaardig en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw Sebei-afkomst.**

De geloofwaardigheid van uw Sebei-afkomst wordt nog verder ondermijnd door de verklaringen die aflegde over VGV bij Sebei-vrouwen.

Zo werd u door de dossierbehandelaar gevraagd wanneer VGV wordt uitgevoerd bij de Sebei. U antwoordde: “er is geen tijd. Als je oud bent, nooit VGV ondergaan, dan kunnen ze het doen, je snijden. Er is geen leeftijd.” Toen u werd gevraagd of er dan geen leeftijd was waarop het moest gebeuren, stelde u dat je de operatie ook kan krijgen als je 70 jaar bent en je de cultuur wilt respecteren, maar dat de bedoeling eigenlijk is dat je het doet voor je getrouwd bent. U beweerde dat als het niet werd uitgevoerd, dat je niet kan trouwen

(NPO, p. 20). Toen u werd gevraagd of de familie van uw moeder ooit iets zei over VGV, antwoordde u dat u een nicht had die u probeerde te overtuigen om de praktijk te doen. Toen u weigerde en vervolgens opgroeide, zeiden ze dat u nooit kinderen zou kunnen krijgen (NPO, p. 21). Er wordt op gewezen dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt over VGV bij de Sebei blijkt dat dit steeds in de context gebeurt van een belangrijk overgangsritueel dat de overgang van een meisje naar vrouw bewerkstelligt (zie administratief dossier). Het feit dat u wanneer het ging over VGV nooit enige melding maakte van dit ritueel of dat de VGV in deze context werd uitgevoerd, toont dan ook aan dat u weinig voeling heeft met de leefwereld van iemand die daadwerkelijk al van jonge leeftijd wist dat ze VGV zou moeten ondergaan. Temeer gezien u verklaarde dat uw moeder u vertelde over haar ervaring, dat anderen u vertelden over VGV (NPO, p. 16) én dat u **jarenlang** contact had met de Sebei-familie van uw moeder die wenste dat u VGV zou ondergaan. **Het feit dat u daarentegen nooit melding maakte van VGV als onderdeel van een overgangsritueel – maar wel als iets dat moet gebeuren voor het huwelijk en dat ervoor zorgt dat je kinderen kan krijgen – ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw Sebeiafkomst op fundamentele wijze.**

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat er geen geloof dient gehecht te worden aan uw Sebei-afkomst, laat staan dat er geloof kan worden gehecht aan het feit dat deze Sebei u zouden onderwerpen aan VGV bij terugkeer naar Oeganda.

Er wordt overigens nog gewezen op de onaannemelijke, tegenstrijdige verklaringen die u aflegde over de dood van uw moeder – wanneer uw problemen écht zouden zijn begonnen. Zo stelde u dat uw moeder niet wilde dat haar kinderen zouden meemaken wat zij meemaakte en dat ze daarom buiten de Sebei-clan trouwde. Toen u gewezen werd op het feit dat dit dan toch tegen de Sebei-cultuur was, antwoordde u dan weer dat het inderdaad daarom was dat ze werd gedood (NPO, p. 21). Nochtans was uw moeder reeds minimaal 35 jaar ervoor met uw vader was weggegaan, gezien u toen werd geboren. Het mag dan vooreerst compleet onaannemelijk genoemd worden dat uw moeder 35 jaar na datum plots zou gedood zijn door haar familie omdat ze was weggegaan uit de familie. Toen de dossierbehandelaar u wees op het feit dat de dood van uw moeder om die reden niet logisch was, antwoordde u dat uw moeder stil was en dat jullie privaat waren, maar dat het probleem begon toen u trouwde (NPO, p. 21). Op andere momenten had u ook aangehaald dat uw moeder werd gedood omwille van het feit dat u buiten de Sebei-clan was getrouwd (NPO, pp. 11, 15). Toen u vervolgens werd gewezen op het feit dat u reeds trouwde in 2012, antwoordde u dat ze wisten dat u een man van buiten de Sebei had. Wanneer u werd gevraagd waarom er in dat geval pas in 2019 iets met uw moeder gebeurde, antwoordde u dat dit was omdat de familie voorheen hoop had en op het moment dat ze begrepen dat ze volledig had geweigerd dat het gebeurde (NPO, p. 21). Ook dit is allesbehalve aannemelijk. Immers kan er niet begrepen worden hoe de familie van uw moeder pas na 35 jaar zou besluiten dat ze volledig weigerde om bij de familie te horen. Het feit dat u dergelijke onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de dood van uw moeder, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin ze omkwam. Gezien dit het échte begin van uw persoonlijke problemen met de familie van uw moeder betekende, ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging dan ook nog verder.

Gezien er geen enkel geloof wordt gehecht aan uw verklaringen dat u tot de Sebei-etnie zou behoren langs moederszijde en u door deze familie langs moederszijde VGV zou moeten vrezen bij terugkeer naar Oeganda, kan er logsicherwijs ook geen enkel geloof worden gehecht aan de vrees voor VGV die u inriep in hoofde voor uw dochter H. M. vanwege deze Sebei-familie langs moederszijde. Immers, indien u niet tot de Sebei-etnie behoort, kan uw dochter evenmin tot de Sebei-etnie behoren.

Ter volledigheid wordt er gewezen op het feit dat ook uw echtgenoot H. H. allesbehalve op de hoogte was van de VGV-traditie bij de Sebei (NPOH.H., pp. 15-16), hoewel er kan verwacht worden dat hij enige interesse zou tonen in deze traditie gezien het feit dat dit mogelijks kan uitgevoerd worden bij zijn dochter. Het feit dat niet het geval was toont dan ook nogmaals aan dat er geen geloof dient gehecht te worden aan de beweerde vrees voor VGV die u en uw dochter zouden hebben vanwege de familie van uw moeder.

Wat betreft de documenten die u voorlegde ter ondersteuning van uw relaas, wordt er op gewezen dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Wat betreft de verklaring die u zou afgelegd hebben bij **WORI**, wordt er op gewezen dat er in de verklaring staat dat nadat de begrafenis van de moeder plaatsvond, er werd bepaald dat u de opvolger van uw moeder zou worden en dat er dan plots ook werd ontdekt dat ze buiten de clan was getrouwd – waarop meteen een VGV-ceremonie en trouwceremonie met iemand uit de clan werden voorbereid. Volgens de verklaring vluchtte u vervolgens terug naar Kampala. Nochtans beweerden zowel u als uw man dat u de begrafenis van uw moeder niet eens bijwoonde (NPO, p. 22). Uw man verklaarde dit zelfs expliciet in zijn opmerkingen bij de notities van zijn eerste persoonlijke onderhoud (zie opmerkingen bij NPOH.H.1). Bovendien verklaarde u dat de Sebei Clan ook voorheen al op de hoogte was van het feit dat u buiten de clan was getrouwd en dat dit zelfs expliciet de reden was waarom uw moeder

werd vergiftigd (zie eerder). Gezien de duidelijke tegenstrijdigheden met het verhaal dat u en uw man vertelden – dat eveneens niet geloofwaardig was – mag er geconcludeerd worden dat dit een gefabriceerd en gesolliciteerd document betreft. Dit is dan ook nefast voor de authenticiteit van andere voorgelegde documenten waarbij eveneens twijfels mogen worden geuit over de authenticiteit. Er mag bovendien in deze context gewezen worden op het feit dat u en uw man ook andere pogingen hebben ondernomen om de Belgische asielinstanties te misleiden (zie verder). Wat betreft **de attesten van VGV die u** voorlegde voor uzelf en uw dochter Hayley wordt er op gewezen dat zowel u als uw dochter geen VGV hebben ondergaan. Waar u wel littekens op uw buik en andere lichaamsdelen zou hebben, wordt er op gewezen dat dit attest geenszins bewijst in welke context deze littekens zijn opgelopen. Dit attest kan dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas niet herstellen. Wat betreft **de verklaring op eer die uw vrouw deed bij GAMS** (Groupe pour l'Abolition des Mutilations Sexuelles) wordt er op gewezen dat dit louter bewijst dat u heeft verklaard dat u niet van plan bent om VGV te laten uitvoeren bij uw dochter Hayley. Wat betreft **de krantenartikels over FGM** die u neerlegde wordt er op gewezen dat deze artikels in het algemeen praten over VGV in Oeganda en geenszins als bewijs kunnen aangenomen voor het feit dat u of uw dochter VGV dienen te vrezen bij terugkeer naar Oeganda. Wat betreft het medische attest dat u neerlegde van Church Road Medical Centre in Oeganda, wordt er op gewezen dat uw man reeds een gefabriceerd document neerlegde van dit medische centrum, wat meteen ernstige vraagtekens oproept bij de authenticiteit van dit document (zie verder). Bovendien blijkt wanneer men uw attest vergelijkt met hetgeen van uw man dat jullie exact dezelfde onderzoeken hebben ondergaan én dat ook de behandeling die jullie kregen bijna geheel hetzelfde was. Gezien de omstandigheden van jullie beweerde opnames geheel verschillen, is dit echter allesbehalve aannemelijk en is ook dit weer een duidelijke indicatie dat het een gefabriceerd document betreft. De documenten die u heeft neergelegd, zijn dan ook niet van die aard dat ze geloofwaardigheid van uw relaas kunnen herstellen.

(...)

Gelet op het voorgaande kan in jouw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 14 december 2022 en 26 september 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor jij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Ter volledigheid wordt er nog gewezen op het feit dat jouw moeder (A., J. M., OV-nr.: [...]; CG-nr.: [...]) een VIB indiende op 8 november 2019 en dat in het kader van haar procedure eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Ook jouw vader (M., H. H., OV-nr.: [...]; CG-nr.: [...]) diende een VIB in op 4 mei 2020 en ook in het kader van zijn procedure werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeksters twee afzonderlijke beroepen hebben ingesteld met respectievelijk rolnummers 311 880 en 311 884 en dat het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 311 884 de middelen en argumenten ontwikkeld in het verzoekschrift in de zaak met rolnummer 311 880 *mutatis mutandis* integraal overneemt. Het al dan niet samenvoegen van zaken behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) (RvS 26 mei 2009, nr. nr. 193.526). Gelet op het feit dat de verzoeksters dezelfde vluchtmotieven aanhalen en dat de verzoekschriften identiek zijn, oordeelt de Raad dat het aangewezen is in het belang van een goede rechtsbedeling om de twee vorderingen wegens verknochtheid samen te behandelen en te beslechten. Het komt dan ook gepast voor om de twee vorderingen samen te voegen.

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert eerste verzoekster een manifeste appreciatiefout aan en de schending van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief van de redelijkheid en zorgvuldigheid, de samenwerkingsplicht en de onpartijdigheidsplicht.

Verzoeker houdt eerst een theoretisch betoog over de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen en de bewijslast en gaat vervolgens in op de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Betreffende de Sebei-etnie kaart verzoekster aan dat wijlen haar vader tot de Japora-etnie behoorde, waarover ze nog weinig weet, terwijl haar moeder tot de Sebei-etnie behoort. Ook hierover weet ze weinig en het is merkwaardig dat de commissaris-generaal probleemloos aanvaardt dat zij tot de Japora-etnie behoort terwijl zij dit niet doet voor de Sebei-etnie waarover zij volgens de commissaris-generaal meer kennis had moeten hebben. Zij stelt dat zij een aantal kenmerken aangaf met betrekking tot de Sebei-etnie en citeert uit haar verklaringen en dat zij aangaf dat haar ouders haar steeds buiten de cultuurkwesies hebben trachten te houden waardoor ze over beide weinig kan vertellen. Zij wijst er verder op dat zij pas in de Sebei-traditie werd geduwd na het overlijden van haar moeder en om die reden kende ze de problemen van het huwelijk binnen de clan en de gedwongen besnijdenis niet. Zij verwijst naar artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet en stelt dat moet worden aangenomen dat zij op grond van de etnie van haar moeder een risico op vervolging, minstens ernstige schade loopt.

Wat betreft haar vrees met betrekking tot de politieke meningsuiting voert verzoekster aan dat haar broer supporter is van de NUP, dat hij gezocht wordt door de politie en dat zij geen contact meer heeft met hem. Zij stelt dat hij veel activiteiten had met haar echtgenoot die evenzeer supporter was van NUP in Oeganda en dat zij zelf een sympathisant was en citeert uit haar verklaringen (NPO, p. 10). Zij en haar echtgenoot werden gezocht omwille van de politieke activiteiten van haar echtgenoot en zijn activisme en er werd ook *“een nieuwsbericht neergelegd over de verdwijning van de echtgenoot, beschreven als sociaal activist, en de verzoekende partij die inmiddels spoorloos is”* en er is ook sprake van de komst van de veiligheidsdiensten. Verzoekster citeert daarbij uit een stuk in het administratief dossier. Verzoekster betoogt verder dat uit een artikel dat op News24.co.ug zou zijn verschenen, blijkt dat verzoekster en haar echtgenoot gezocht worden omwille van diens activisme, deelname aan protesten, zijn betrokkenheid in NUP, ook voor de rechten van homoseksuelen en citeert uit dit artikel opgenomen in het administratief dossier. Verzoekster stelt verder dat zij tijdens een huiszoeking zelfs verkracht werd door de overheidsdiensten (NPO, p. 15), dat de verkrachting *in se* niet betwist wordt in de bestreden beslissing en dat toepassing moet gemaakt worden van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Inzake de vlucht wijst zij erop dat zij en haar echtgenoot menen dat zij elk van hun kant op de vlucht zijn geslagen en dat zij onwetend waren van elkaar dat zij in België waren aangezien ze door het Rode Kruis herenigd werden zoals blijkt uit de documenten. Dit wijst er volgens verzoekster op dat zij elk genooddaakt waren het land te verlaten wanneer zij respectievelijk problemen kenden.

Voorts wijst verzoekster erop dat eveneens een mailuitwisseling plaatsvond tussen de echtgenoot van verzoekster en de heer J.M.O., haar broer. Uit de berichten van 8 mei 2020 en 7 augustus 2020 kan zijn bezorgdheid voor verzoekster en haar echtgenoot, van wie hij geen nieuws heeft in het eerste bericht, worden afgeleid. Na het antwoord van de echtgenoot blijft verzoekster spoorloos en verder leest men dat de militairen de computer en dergelijke van de echtgenoot hebben in beslag genomen, dat de partner van de echtgenoot D. werd gedood en dat de situatie van de echtgenoot nog verergert omdat hij beschuldigd wordt van homoseksuele praktijken. Verzoekster citeert uit deze berichten en stelt dat zij daarom in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, ondergeschikt voor de subsidiaire beschermingsstatus en dat haar het voordeel van de twijfel moet worden gegeven.

Wat de neergelegde documenten betreft stelt verzoekster dat documenten wel degelijk door de commissaris-generaal ongeloofwaardig bevonden verklaringen kunnen verschonen en citeert uit UNHCR, *Résumé Au-delà de la preuve: évaluation de la crédibilité dans les systèmes d’asile européen* – Mai 2013, p. 25-26 (internetlink).

Met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoekster dat zij minstens een risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en gaat zij vervolgens in op de algemene situatie. Zij stelt dat Oeganda voor de VS op niveau 3 van terreur staat en citeert het VS-reisadvies (internetlink). Zij betoogt dat de veiligheid in Oeganda zwaar op de proef staat met allerhande terreurgroeperingen, waaronder groeperingen gelinkt aan Islamitische Staat en dat ook Kampala hierdoor wordt getroffen en citeert uit Stig Jarle Hasen, *“Terror in Uganda: what’s driving the Islamic State-linked rebels”*, <https://theconversation.com/terror-in-uganda-whatsdriving-the-islamic-state-linked-rebels-218628>, 7 december 2023 en Isel Ras, *“School terror Attack highlights Uganda’s Security Gaps”*, Institute for Security Studies, <https://issafrica.org/iss-today/schoolterror-attack-highlights-ugandas-security-gaps>, 4 juli 2023. Verzoekster betoogt dat gelet op de huidige veiligheidssituatie zij in aanmerking dient te komen voor subsidiaire bescherming. Door geen rekening te houden met de actuele situatie in de regio van herkomst is

de commissaris-generaal tekortgeschoten in haar onderzoeksplicht, zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht.

Verzoekster vraagt in hoofdorde te worden erkend als vluchteling of ondergeschikt de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

Het verzoekschrift ingediend namens tweede verzoekster, vierjarige dochter van eerste verzoekster, voert dezelfde middelen aan die *mutatis mutandis* op dezelfde wijze worden ontwikkeld zoals hierboven samengevat.

3.2. Verzoeksters voegen de bestreden beslissingen en de aanstelling BJB toe aan de verzoekschriften.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeksters daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoekster om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeksters om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeksters aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeksters samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeksters afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeksters. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeksters bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling

5.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221475).

Het onderzoek naar het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel gebeurt in het licht van de toepasselijke wetsbepalingen.

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“ § 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. § 2. Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

5.2. Eerste verzoekster verklaarde de Oegandese nationaliteit te bezitten. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeksters identiteit en Oegandese nationaliteit niet in twijfel worden getrokken door de commissaris-generaal. Tweede verzoekster werd in België geboren. De identiteit en Oegandese nationaliteit van tweede verzoekster wordt evenmin in twijfel getrokken in de voor haar genomen bestreden beslissing.

5.3. Eerste verzoekster beroept zich onder meer op een vrees voor vervolging omwille van het LGBTQI+-activisme van haar echtgenoot die verklaart biseksueel te zijn. Beide verzoeksters beroepen zich in hun verzoekschriften ook op een risico op ernstige schade als gevolg van de veiligheidssituatie in Oeganda.

Het Hof van Justitie heeft er reeds op gewezen dat in het kader van de samenwerkingsverplichting die rust op de autoriteiten krachtens artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, deze autoriteiten actief met de verzoeker moeten samenwerken om de relevante elementen van het verzoek te bepalen en aan te vullen, dat de beslissingsautoriteit de verzoeken naar behoren dient te behandelen alvorens hierover een beslissing te nemen en dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming *“in alle gevallen met oplettendheid en voorzichtigheid worden uitgevoerd, aangezien de integriteit van de mens en de individuele vrijheden – fundamentele waarden van de Unie – in het geding zijn”*. Het Hof heeft daarbij opnieuw benadrukt

dat de samenwerkingsplicht “inhoudt dat de beslissingsautoriteit, in casu het IPO, de verzoeken niet naar behoren kan behandelen en bijgevolg een verzoek niet ongegrond kan verklaren zonder op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen rekening te houden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de verzoeker.” Het Hof preciseerde dat wat de relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst betreft, de lidstaten “ervoor moeten zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van herkomst van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis (arrest van 22 november 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, punt 67)” (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55). Noch de bewoordingen van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet, noch de rechtspraak van het Hof van Justitie bevatten uitzonderingen op de verplichting van de asielinstanties om actuele en nauwkeurige informatie over het land van herkomst van de verzoeker om internationale bescherming te verzamelen ter ondersteuning van de behandeling en beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Precies omdat individuele vrijheden in het geding zijn is bij de behandeling van elk verzoek om internationale bescherming voorzichtigheid geboden en kan een behoorlijke behandeling niet gebeuren zonder rekening te houden met alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst.

De Raad heeft bij arrest nr. 313 874 van 2 oktober 2024 de beslissing genomen voor de echtgenoot van eerste verzoekster vernietigd. Dit wordt in het arrest, met betrekking tot de door hem ingeroepen vrees voor vervolging omwille van zijn bisexualiteit als volgt gemotiveerd:

“5.3. Het beschermingsverzoek is onder meer gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging door de Oegandese autoriteiten omwille van zijn bisexualiteit en LGBTQI+-activisme voor SMUG. Voor een uitgebreide samenvatting van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten verwijst de Raad naar de rubriek ‘feitenrelaas’ in de bestreden beslissing zoals weergegeven onder punt 1. Verzoeker, die dit feitenrelaas in zijn verzoekschrift citeert, maakt hierbij geen opmerkingen. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift ook een risico op ernstige schade als gevolg van de veiligheidssituatie in Oeganda.

Het Hof van Justitie heeft er reeds op gewezen dat in het kader van de samenwerkingsverplichting die rust op de autoriteiten krachtens artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, deze autoriteiten actief met de verzoeker moeten samenwerken om de relevante elementen van het verzoek te bepalen en aan te vullen, dat de beslissingsautoriteit de verzoeken naar behoren dient te behandelen alvorens hierover een beslissing te nemen en dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming “in alle gevallen met oplettendheid en voorzichtigheid worden uitgevoerd, aangezien de integriteit van de mens en de individuele vrijheden – fundamentele waarden van de Unie – in het geding zijn”. Het Hof heeft daarbij opnieuw benadrukt dat de samenwerkingsplicht “inhoudt dat de beslissingsautoriteit, in casu het IPO, de verzoeken niet naar behoren kan behandelen en bijgevolg een verzoek niet ongegrond kan verklaren zonder op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen rekening te houden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de verzoeker.” Het Hof preciseerde dat wat de relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst betreft, de lidstaten “ervoor moeten zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van herkomst van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis (arrest van 22 november 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, punt 67)” (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55). Noch de bewoordingen van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet, noch de rechtspraak van het Hof van Justitie bevatten uitzonderingen op de verplichting van de asielinstanties om actuele en nauwkeurige informatie over het land van herkomst van de verzoeker om internationale bescherming te verzamelen ter ondersteuning van de behandeling en beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Precies omdat individuele vrijheden in het geding zijn is bij de behandeling van elk verzoek om internationale bescherming voorzichtigheid geboden en kan een behoorlijke behandeling niet gebeuren zonder rekening te houden met alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst.

De Raad wijst erop dat een homoseksuele geaardheid niet moet bewezen worden, maar dat het volstaat dat deze aannemelijk wordt geacht. Het Hof van Justitie heeft reeds geoordeeld dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn gelezen in het licht van artikelen 1 en 7 van het Handvest voor de Grondrechten van de Europese Unie (hierna ‘Handvest’) er zich tegen verzet dat asielinstanties bewijsmateriaal als demonstratieve homoseksuele handelingen, tests en video-materiaal aanvaarden. Dit betekent niet dat asielinstanties op basis van verklaringen de beweerde seksuele oriëntatie van een verzoeker als een vaststaand feit dienen aan te nemen. Het Hof wees erop dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn van toepassing is op alle verzoeken ongeacht de ingeroepen gronden van vervolging en dat het aan de verzoeker is om te wijzen op een

seksuele gerichtheid maar dat de bevoegde autoriteiten hun wijze van beoordeling van verklaringen en het bewijsmateriaal dienen aan te passen aan de eigen kenmerken van elke categorie verzoeken met in achtneming van de door het Handvest gewaarborgde rechten. Het Hof oordeelde dat artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn gelezen in het licht van artikelen 1 en 7 van het Handvest er zich tegen verzet dat asielinstanties bewijsmateriaal als demonstratieve homoseksuele handelingen, tests en video-materiaal aanvaarden. Gelet op de gevoeligheid van vragen over iemands persoonlijke levenssfeer en met name zijn seksualiteit, moeten asielinstanties zich onthouden van het gedetailleerd ondervragen over de wijze waarop een verzoekster praktisch invulling geeft aan haar seksuele gerichtheid (HvJ, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, A, B, C tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van: United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), 2 december 2014). Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming die zijn gebaseerd op de seksuele oriëntatie van de verzoekster zijn asielinstanties, wat de geloofwaardigheid van verzoeksters beweerd seksuele oriëntatie betreft, dan ook voornamelijk aangewezen op de verklaringen van de verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud. Het is aan de verzoekster om haar seksuele gerichtheid aannemelijk te maken en aan de asielinstantie om het onderzoek en met name het persoonlijk onderhoud op dergelijke wijze te organiseren dat verzoekster daartoe de mogelijkheid krijgt en de elementen verzameld worden die deze asielinstantie toelaten om de beweerd seksuele oriëntatie te beoordelen.

Daarbij moet rekening worden gehouden met het feit dat de seksuele oriëntatie van een individu, de manier waarop hij of zij zich hiervan bewust wordt en ermee omgaat en deze tot uitdrukking brengt per definitie een zeer persoonsgebonden aangelegenheid is. De maatschappelijke en juridische context waarin een persoon haar seksuele identiteit ontdekt en ontwikkelt is daarbij, naast uiteraard verzoeksters specifieke individuele omstandigheden, een belangrijke factor. De mate waarin relaties tussen personen van hetzelfde geslacht algemeen aanvaard of afgewezen worden door de samenleving in het land van herkomst of directe omgeving van een verzoekster om internationale bescherming en al dan niet strafrechtelijk gesanctioneerd worden, kan immers een belangrijke invloed hebben op de wijze waarop een persoon haar seksuele oriëntatie ontdekt en beleefd. Voldoende objectieve en betrouwbare informatie over deze maatschappelijke en juridische context biedt dus niet alleen nuttige en noodzakelijke informatie bij de inschatting van het vervolgingsrisico, maar is ook een nuttig referentiekader voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over de wijze waarop verzoekers bewustwording, en beleving van zijn seksuele identiteit en oriëntatie heeft plaatsgevonden. Dit neemt evenwel niet weg dat van een verzoeker die zich baseert op zijn seksuele gerichtheid, redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij, rekening houdend met zijn specifieke omstandigheden, voldoende duiding kan geven bij wijze waarop hij deze gerichtheid heeft ontdekt en al dan niet met anderen heeft beleefd.

De Raad herinnert er aan dat in zijn rechtspraak inzake artikel 3 van het EVRM het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) herhaaldelijk heeft gewezen op het belang van landeninformatie bij de beoordeling van het risico op refoulement en in het bijzonder de onafhankelijkheid, objectiviteit en betrouwbaarheid van de bron (ECHR, J.K. and others v. Sweden (GC), No. 59166/12, 23 August 2016, par. 88, ECHR, N.A. v. Finland, No. 25244/18, 14 November 2019, par. 75). Het EHRM heeft daarbij in zijn rechtspraak ook een aantal criteria ontwikkeld aan de hand waarvan de objectiviteit en betrouwbaarheid van landenrapporten dienen te worden getoetst. De autoriteit en reputatie van de auteur, de grondigheid van het onderzoek op basis waarvan het rapport is opgesteld, de consistentie van de conclusies en de bevestiging door andere bronnen zijn daarbij volgens het EHRM relevante overwegingen (ECHR, J.K. and others v. Sweden, par. 88). Ook het Hof van Justitie heeft, zoals reeds aangehaald in zijn jurisprudentie het belang van actuele, objectieve en nauwkeurige landeninformatie benadrukt bij de behandeling van internationale beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General, 29 juni 2023).

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing wat betreft de context in Oeganda waarin verzoeker zijn biseksualiteit zou hebben ontdekt en beleefd, zich, blijkens het administratief dossier op volgende bronnen heeft gebaseerd: The Observer, Court orders for immediate release of Robert Shaka, 11 juni 2015; Monitor, Keyune, the victim in Nansana shooting; Wikipedia, David Kato, Wikipedia, Anti-Homosexuality Act, 2014, Wikipedia, Anti-Homosexuality Act, 2023.

Met betrekking tot de wikipedia-pagina's die zijn opgenomen in het rechtsplegingsdossier wijst de Raad op het volgende. Het Europees Asielagentschap (EUAA), in wiens Raad van Bestuur de Belgische Staat wordt vertegenwoordigd door de commissaris-generaal, heeft met betrekking tot zijn eigen landenrapporten een methodologie opgesteld. In deze EUAA Country of Origin (COI) Report Methodology van februari 2023, die bindend is voor EUAA COI-rapporten, maar ook aangeeft dat het wenselijk zou zijn dat EU lidstaten de erin uiteengezette principes volgen voor hun nationale COI-producten, wordt Wikipedia vermeld als een voorbeeld van sociale media. Hierover wordt gesteld: "Because this content can be user-generated, and because of the speed of the communication or content, particular care must be taken to ensure that any source on social media is assessed following the quality standards described above. Content available on social media accounts is often not submitted to the same research rigour and editorial process as established media or other sources. Therefore, the risk may be higher that content is inaccurate, biased, intentionally misleading,

or dubious. For this reason, cross-checking of information found via social media accounts is very important". (EUAA, COI Report Methodology, February 2023, p. 15-16). Onder specifieke thema's wordt onder meer de omstandigheid behandeld wanneer informatie van een dubieuze bron wordt gevonden. Een bron wordt als dubieus omschreven wanneer deze bron niet als betrouwbaar kan worden bestempeld omdat er sprake is van "(1) a lack of transparency on the source's agenda, reputation, operational presence in the field, reporting capacity, seriousness of investigations, and level of knowledge of (2) bias, meaning a source presents highly selective or distorted information to advance its agenda". Wikipedia wordt daarbij geciteerd als voorbeeld van een bron die onder de eerste categorie valt: "The reliability of Wikipedia is widely discussed because the information can be altered by anyone who wishes to do so. It is often unclear who is the source, what is its expertise, and why the information is added" (idem, p. 18). Hieruit volgt dat Wikipedia door EUAA wordt bestempeld als een dubieuze bron die ter discussie staat en dat het van belang wordt geacht om een kruiscontrole uit te voeren over informatie afkomstig van sociale media, waaronder ook Wikipedia wordt gecatalogeerd.

Verzoeker maakte aan het CGVS via zijn advocaat twee internetlinks over met betrekking tot de anti-homoseksualiteitwet, https://twitter.com/Parliament_Ug/status/1663427893857247233 en <https://www.theguardian.com/global-development/2023/may/29/ugandan-president-yoweri-museveni-anti-lgbt-q-bill-death-penalty>. In het verzoekschrift worden, naast drie korte uittreksels uit nieuwsberichten over een nieuwe wet in 2021 en covid-maatregelen waardoor de LGBTQI+-gemeenschap zouden gevisieerd kunnen worden, ook de internetlinks naar US Departement of State, Uganda 2020 Human Rights Report en Human Rights Watch, Uganda's President Signs Repressive Anti-LGBT Law, May 30 2023 bijgebracht. Het is geenszins duidelijk waarom de commissaris-generaal, die beschikt over een gespecialiseerde landendocumentatiedienst, zich met betrekking tot de situatie van de LGBTQI-gemeenschap in Oeganda, de wijze waarop hierop wordt gereageerd in de Oegandese samenleving en de juridische ontwikkelingen inzake de strafbaarstelling van homoseksuele handelingen en/of homoseksualiteit, quasi uitsluitend baseert op een discutabele bron als wikipedia, nu blijkt dat gereputeerde gouvernementele en niet-gouvernementele bronnen als het US State Departement en Human Rights Watch hierover recent en in het verleden hebben bericht. De informatie opgenomen in het USDOS rapport met betrekking tot de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap is evenwel zeer algemeen en beperkt en het bericht van Human Rights Watch heeft in hoofdzaak betrekking op recente wetgevende ontwikkelingen in Oeganda zodat deze informatie niet volstaat om een voldoende nauwkeurig en duidelijk beeld te schetsen van de maatschappelijke context in Oeganda in de periode waarin verzoeker verklaart zijn biseksualiteit te hebben ontdekt en beleefd. Uit de bestreden beslissing kan evenmin blijken dat door de commissaris-generaal een kruiscontrole werd doorgevoerd van de wikipedia-artikels waarop de beslissing is gebaseerd.

Verder wijst verzoeker met betrekking tot het in het administratief dossier opgenomen artikel "Kyeyune, the victim in Nansana shooting" afkomstig van het niet nader omschreven Monitor, waarop de bestreden beslissing zich baseert om de relatie van verzoeker met D.K. in twijfel te trekken op een aantal andere internetartikels over dit incident waarin uiteenlopende informatie is opgenomen over de leeftijd van D.K., zijn gezinssamenstelling en de plaats van het incident. Bovendien dient te worden vastgesteld dat informatie over het beroep van D.K. in het artikel in Monitor blijkt te berusten op wat de bureaus van D.K. zouden hebben gezegd.

Voorts dient ook te worden opgemerkt dat verzoeker de ontdekking van zijn gevoelens voor mannen situeert in de periode dat hij op kostschool zat in het Saint Henry College en stelt dat hij daar voor het eerst een relatie begon met P.B., zijn beste vriend. Verzoeker gaf daarbij aan dat de mensen in Oeganda conservatief zijn en dat homoseksualiteit en biseksualiteit tegen de wet en tegen de natuur is en dat men daarvoor gearresteerd kan worden en dat hij al van jongs af aan, 4 of 5 jaar wist dat dit niet aanvaardbaar was in Oeganda en dit in de kerk en op school werd gezegd (NPO, p. 22). Hij legde ook uit dat hij in de lagere school ontdekte dat er een verschil is tussen jongens en meisjes en dat hij gedurende de lagere school ook aangetrokken was tot vrouwen (NPO, p. 21). In zoverre verzoeker stelt dat hij zich initieel goed voelde toen hij zijn gevoelens had voor een jongen en vrede had met zichzelf en opgelucht voelde en het volgende gevoel "fear" was omdat men kan worden opgesloten als ontdekt wordt dat men homoseksueel is, gaat het om een vrij summiere beschrijving van de manier waarop verzoeker zijn geaardheid zou ontdekt hebben. De ontdekking van de seksuele geaardheid en de bewustwording hiervan is evenwel een zeer individueel proces en de mate waarin van een persoon kan verwacht worden dat hij of zij hierover al dan niet 'doorleefd' zou spreken hangt ook af van de individuele omstandigheden van de persoon in kwestie. Het is daarbij niet noodzakelijk vreemd dat verzoeker eerst aangeeft dat hij opgelucht was toen hij op school ontdekte dat hij ook op jongens viel en daarna angstig omdat hij wist dat dit niet aanvaard en zelfs strafbaar was in Oeganda. De opluchting zou erin kunnen bestaan dat hij door iemand op school te ontmoeten die dezelfde gevoelens had, beseftte dat hij niet de enige was. De omgekeerde sequentie, eerst angst voelen voor wat hij bij zichzelf ontdekte en dan opluchting lijkt even plausibel. Dergelijke vaststellingen bevatten bijgevolg weinig zinvolle indicaties wat betreft de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde biseksualiteit. Verzoeker lijkt daarbij, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld, wel aan te geven dat,

hoewel hij opgelucht was en zijn gevoelens voor mannen accepteerde, tegelijk ook bang was voor de gevolgen gelet op de manier waarop hiertegen in de Oegandese samenleving tegenaan wordt gekeken. Verder dient ook te worden vastgesteld dat verzoekers echtgenote zowel tijdens haar persoonlijk onderhoud als tijdens de zitting van de Raad, waar de commissaris-generaal niet verschenen is, consistent heeft verklaard dat zij het erg moeilijk heeft met het feit dat verzoeker relaties zou hebben gehad met mannen in het verleden en dat zij op de hoogte was van het feit dat hij relaties had met mannen (NPO echtgenote verzoeker, p. 30). Uit de verklaringen van zowel verzoeker als zijn echtgenote, die op dit punt verder niet worden betwist blijkt verder dat zij in België gedurende een periode apart hebben gewoond, ook nadat verzoeker, volgens zijn verklaringen door de hulp van de Dienst Tracing, op de hoogte was gekomen dat zijn echtgenote en zijn dochter in België verbleven. Verzoeker legde ook een brief van Inclusion voor (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 8). Zo dit document, waarvan de authenticiteit niet wordt betwist in de bestreden beslissing als dusdanig niet kan volstaan om verzoekers beweerde bisexualiteit aannemelijk te maken, kan anderzijds ook niet voorbijgegaan worden aan het feit dat verzoeker volgens dit attest activiteiten van deze vereniging bijwoonde kort na zijn aankomst in België. Verzoeker verklaart hierover ter terechtzitting dat hij geen bijeenkomsten meer bijwoont omdat hij wil proberen de relatie met zijn echtgenote, waarmee hij opnieuw samenwoont, goed te maken.

In de huidige stand van zaken kan, gelet op verzoekers verklaringen over de context waarin hij zou hebben ontdekt dat hij zich tot mannen aangetrokken voelde en het gebrek aan voldoende betrouwbare landeninformatie over de maatschappelijke en juridische context in Oeganda met betrekking tot situatie van personen die tot de LGBTQI+-gemeenschap behoren om deze verklaringen naar behoren te toetsen, de conclusie in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn biseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt, niet worden bevestigd door de Raad die in het kader van zijn ex nunc bevoegdheid er eveneens toe gehouden is het verzoek te beoordelen in het licht van objectieve, nauwkeurige en actuele landeninformatie. Evenmin en om dezelfde redenen kan niet naar behoren worden nagegaan, zelfs indien na verder onderzoek op basis van voldoende betrouwbare landeninformatie geen geloof zou kunnen gehecht worden aan verzoekers beweerde LGBTQI+-activisme en de vervolgingsfeiten die hiermee verband houden voor zijn vertrek uit Oeganda, voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen in geval van terugkeer. Het onderzoek naar de vrees voor vervolging op grond van verzoekers beweerde bisexualiteit vereist immers een toekomstgerichte beoordeling waarbij rekening dient te worden gehouden met voldoende objectieve, nauwkeurige en actuele landeninformatie inzake verzoekers land van herkomst en eveneens rekening moet worden gehouden met de rechtspraak van het Hof van Justitie volgens dewelke bij de beoordeling van een verzoek om erkenning als vluchteling van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze niet kan verwacht worden dat de verzoeker “ter vermijding van het risico van vervolging, in zijn land van herkomst zijn homoseksualiteit geheim houdt of zich bij de invulling van die seksuele gerichtheid terughoudend opstelt” (HvJ, C- gevoegde zaken C-199/12 tot en met C-201/12, Minister voor Immigratie en Asiel tegen X (C-199/12), Y (C-200/12), en Z tegen Minister voor Immigratie en Asiel (C-201/12), in tegenwoordigheid van: Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (C-199/12–C-201/12), punt 76).“

In de mate dat eerste verzoekster haar vrees voor vervolging baseert op de problemen van haar echtgenoot omwille van zijn biseksuele geaardheid voor zijn vertrek uit Oeganda en de bestreden beslissing genomen voor eerste verzoekster de motieven van de beslissing genomen voor haar echtgenoot herneemt, volstaat het in de huidige stand van zaken naar bovenstaande vaststellingen te verwijzen.

5.4. Verzoeksters voeren verder aan dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet omwille van de veiligheidssituatie in Oeganda.

In dit verband stelt de Raad vooreerst vast dat de bestreden beslissingen geen beoordeling bevatten van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet, maar zich beperkt tot een beoordeling van het verzoek in het licht van artikel 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft er reeds op gewezen dat in het kader van de samenwerkingsverplichting die rust op de autoriteiten krachtens artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, deze autoriteiten actief met de verzoeker moeten samenwerken om de relevante elementen van het verzoek te bepalen en aan te vullen, dat de beslissingsautoriteit de verzoeken naar behoren dient te behandelen alvorens hierover een beslissing te nemen en dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming “in alle gevallen met oplettendheid en voorzichtigheid worden uitgevoerd, aangezien de integriteit van de mens en de individuele vrijheden – fundamentele waarden van de Unie – in het geding zijn”. Het Hof heeft daarbij opnieuw benadrukt dat de samenwerkingsplicht “inhoudt dat de beslissingsautoriteit, in casu het IPO, de verzoeken niet naar behoren kan behandelen en bijgevolg een verzoek niet ongegrond kan verklaren zonder op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen rekening te houden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de verzoeker.” Het Hof preciseerde dat wat de relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst betreft, de lidstaten

“ervoor moeten zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van herkomst van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis (arrest van 22 november 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, punt 67)” (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55). Noch de bewoordingen van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet, noch de rechtspraak van het Hof van Justitie bevatten uitzonderingen op de verplichting van de asielinstanties om actuele en nauwkeurige informatie over het land van herkomst van de verzoeker om internationale bescherming te verzamelen ter ondersteuning van de behandeling en beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Precies omdat individuele vrijheden in het geding zijn is bij de behandeling van elk verzoek om internationale bescherming voorzichtigheid geboden en kan een behoorlijke behandeling niet gebeuren zonder rekening te houden met alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst.

Uit de in beide verzoekschriften geciteerde passages uit het reisadvies van de VS en de artikels Stig Jarle Hasen, *“Terror in Uganda: what’s driving the Islamic State-linked rebels”*, van 7 december 2023 en Isel Ras, *“School terror Attack highlights Uganda’s Security Gaps”*, Institute for Security Studies, van 4 juli 2023, blijkt dat Islamic State Central Africa Province sinds 2021 een aantal terreuraanslagen heeft gelanceerd tegen Oeganda, vooral aan de grens met Congo maar ook aanslagen heeft gepleegd in Kampala, waarbij ook burgerslachtoffers zijn gevallen. Verder wordt er gesteld dat Oegandese en Congolese offensieven tegen de groepering geen einde hebben gemaakt aan de terroristische aanslagen in Oeganda.

Zo de door verzoeksters geciteerde informatie aangeeft dat Oeganda sinds 2021 wordt geconfronteerd met terroristische aanslagen door Islamic State Central Africa Province en het Oegandese leger een offensief tegen deze groepering lijkt te hebben gelanceerd, is de beschikbare informatie beperkt en te weinig specifiek om een actuele beoordeling te maken van de veiligheidssituatie in Oeganda in het licht van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Voorts bevatten de administratieve dossiers geen nuttige actuele informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Oeganda. De commissaris-generaal heeft geen dergelijke actuele informatie bijgebracht via een verweernota of een aanvullende nota in de loop van de procedure bij de Raad en verschijnt evenmin ter terechtzitting om haar standpunt terzake toe te lichten.

Gelet op het voorgaande, de hoger aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie en de vereiste van een toekomstgerichte beoordeling van het beschermingsverzoek dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal niet heeft voldaan aan de vereisten van een zorgvuldig en nauwkeurig onderzoek en de op haar rustende samenwerkingsplicht.

De Raad herinnert eraan dat hij geen onderzoeksbevoegdheid heeft en dat ook de Raad gehouden is het beschermingsverzoek te toetsen aan actuele landeninformatie met betrekking tot verzoeksters’ land van nationaliteit.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeksters niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 februari 204 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET